

TRECEREA DE LA EPOCA OMULUI, LA EPOCA VULTURULUI

Dumnezeu să vă binecuvânteze în această dimineață! Este bine să fim împreună. Să luăm Bibliile și să le deschidem la Apocalipsa capitolul 1. Vom începe de aici.

„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscută trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan.”

Doresc să încep cu Descoperirea lui Isus Hristos. Dacă vom citi cartea Apocalipsei, vom vedea că aceasta este descoperirea lui Isus Hristos. Nu este vorba despre simboluri, despre versete individuale, despre toate evenimentele de acolo, ci cu adevărat, aceasta este descoperirea lui Isus Hristos, dar noi nu vom putea cunoaște descoperirea lui Isus Hristos decât prin descoperire. Amin!

Am lucrat la acest subiect timp de câteva zile. Era pe inima mea și am cugetat la el vineri după-amiaza și ieri, deci am lucrat și am trudit la ceea ce vreau să spun.

Dumnezeu s-a ocupat de mine într-un anumit fel, de aceea, în dimineața aceasta vreau să vorbesc despre „Trecerea de la epoca omului la epoca vulturului,” tranziția, trecerea de la epoca omului la epoca vulturului, și vom vedea că este o tranziție uriașă și foarte importantă pe care trebuie s-o facem toți. Noi putem vedea că există o schimbare, o trecere de la epoca omului la epoca vulturului, dar trebuie să ne asigurăm că noi, ca indivizi, trecem de la epoca omului la epoca vulturului. Chiar dacă s-a schimbat epoca, nu înseamnă că a făcut și individul această schimbare odată cu ea. Acest lucru este ceva individual, așa că fiecare dintre noi trebuie să trecem personal de la epoca omului la epoca vulturului.

În dimineața aceasta, în timp ce mă pregăteam pentru tema pe care Domnul mi-a pus-o pe inimă, un frate mi-a trimis un citat. Mi l-a trimis cu o oră și jumătate înainte ca să vin aici. Este cel mai perfect citat, fiind și cel pe care eu nu l-am găsit, așa că am zis: „Slăvit să fie Domnul, acesta va fi primul pe lista mea.” Citatul este din mesajul **Descoperirea lui Isus Hristos** din Cartea epocilor bisericilor:

„Vă amintiți că la începutul acestui mesaj am spus că această Carte pe care o studiem este descoperirea lui Isus Însuși în biserică, și a lucrării Sale în epocile

viitoare. Apoi, am menționat că este nevoie de Duhul Sfânt ca să ne dea descoperirea sau vom eșua în a o avea.”

Oh, aceasta este atât de important! Vă rog să zăvorâți aceasta înăuntrul vostru chiar acum pentru că dacă veți înțelege acest citat, veți înțelege tot ce vreau să spun în această dimineață.

„Apoi, am menționat că este nevoie de Duhul Sfânt să ne dea descoperirea sau vom eșua în a o avea.”

Aceasta înseamnă că dacă o citim, nu ne va da descoperirea. Capacitatea de a citi, a o avea în limba engleză, chiar și înțelegerea definițiilor în limba greacă sau în engleza literară, nu ne va da descoperirea, ci este nevoie de Duhul Sfânt.

*„Punând aceste două gânduri împreună, veți vedea că nu va fi nevoie doar de un studiu și o gândire obișnuite pentru a face această Carte adevărată, ci va fi nevoie de acțiunea Duhului Sfânt. Înseamnă că această Carte nu poate fi descoperită oricui, ci numai unui soi deosebit de oameni. Va fi nevoie de cineva cu înțelegere profetică. **Va fi nevoie de capacitatea de a auzi de la Dumnezeu.**”*

Dacă vreți să înțelegeți Cartea Apocalipsei, va trebui să aveți capacitatea de-a auzi de la Dumnezeu. Înseamnă că este mai mult decât a asculta o casetă sau de a citi un mesaj; pentru a avea descoperirea acestei Cărți, **voi trebuie să dețineți capacitatea de a auzi de la Dumnezeu.**

„Va fi nevoie de învățătură supranaturală, nu doar de un învățat care compară verset cu verset, deși aceasta este bine. O taină cere învățătura Duhului sau nu va deveni niciodată clară. Noi avem nevoie să auzim de la Dumnezeu, să ne deschidem și să ne predăm Duhului pentru a auzi și a cunoaște.”

Acesta este un citat bun! Nu l-am găsit eu, ci mi l-a trimis în dimineața aceasta un frate, iar eu am spus: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse, pentru că acesta este citatul de care aveam nevoie.”

Acum, noi înțelegem că deținem capacitatea de a citi, dar aceasta nu ne aduce descoperirea. Nu vreau să spun că Dumnezeu nu ne dă descoperirea în timp ce citim, nu, nu vreau să spun aceasta, ci vreau să spun că nu este suficientă doar capacitatea de a citi, de a avea o minte ascuțită și antrenată pentru a înțelege Scripturile, ci este nevoie ca Duhul Sfânt să aducă descoperirea. Noi trebuie să

avem capacitatea de a auzi de la Dumnezeu, pentru că această Carte nu este decât pentru o categorie deosebită de oameni. Nu este pentru lumea întreagă, pentru toți oamenii. Cei care vor s-o citească au dreptul să o citească, dar indiferent de câte ori o citiți, Ea nu va deveni niciodată clară prin faptul că comparați verset cu verset, nu va deveni niciodată clară prin traducerea impecabilă a textului din limba greacă, ci va deveni clară numai prin Duhul descoperirii. Amin!

Dacă nu aveți Duhul descoperirii, dacă nu sunteți categoria aceea deosebită de oameni cu Duhul descoperirii, veți citi această Carte până vi se vor încrucișa ochii, vă veți bate cu capul de pereți oricât, încercând să o înțelegeți, nu vi se va deschide niciodată pentru că Ea poate fi adusă numai prin descoperire divină de la Dumnezeu Însuși. Așadar, dacă există ceva de care avem nevoie în ceasul acesta este descoperirea. Fratele Branham a spus: *„Mai presus de orice, rugați-vă pentru descoperire.”* „Doamne, eu trebuie să văd ceva ce cititul acesta nu mă lasă să văd.”

Să mergem la Apocalipsa capitolul 4. În capitolul 4 din Apocalipsa ajungem la sfârșitul epocilor bisericilor, și așa vrea să începem să citim de la versetul 1:

„După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!”

Numai decît am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.” (v. 1-2).

Noi înțelegem că atunci când urma să primească descoperirea a ceea ce se petrecea în ceruri, Ioan a trebuit să intre în Duhul. Ceea ce s-a petrecut aici nu a fost ceva intelectual, nu a fost că el se afla în studiu, nu a fost că el a descifrat ceva, ci a fost ridicat în Duhul pentru a vedea prin descoperire, prin vedenie, ce se petrecea. Așadar, a fost ceva duhovnicesc.

„Cel ce ședea pe el avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere.

Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe și pe capete aveau cununi de aur.

Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

În fața scaunului de domnie mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi.

Cea dintâi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară.” (v. 3-7).

Îmi place așezarea cuvintelor de aici. Cea de-a patra făptură nu a fost ceva ce seamăna cu un vultur, ci era un vultur care zbura, pentru că vulturul a avut un scop, acesta fiind să zboare deasupra lucrurilor firești, carnale, în cele cerești; el nu a fost doar un vultur pus pe pământ sau în curtea găinilor, ci acesta a fost un vultur care zbura. Noi știm că acestea au fost ungerile care au fost peste Biserică de-a lungul epocilor bisericilor, ungerile lui Hristos care au luat Biserica și au dus-o mai departe, de-a lungul epocilor bisericilor. Au fost ungerile trimise pentru a combate duhul antihrist, care mergea și el mai departe încercând să-i facă pe copiii lui Dumnezeu să deraieze. Așadar, aceste ungeri au pășit în scenă într-un timp critic. Atunci când duhul antihrist încerca să facă ceva, Dumnezeu a ridicat un stindard, adică această ungerie a lui Hristos care era peste Biserică în acel timp.

Noi am văzut că trei din aceste ungeri sunt legate de pământ: leul, vițelul și omul, dar făptura cu chip de vultur este un vultur care zboară, este ceva diferit. Prin simbolistica scrisă, putem vedea că primele trei ungeri au început prin a bea lapte, au început cu laptele mamei, dar există o ungerie care nu a început niciodată cu lapte, ci cu carne, cu carnea Cuvântului, aceasta fiind vulturul care zboară.

Să mergem la Apocalipsa capitolul 6, și să privim aceste lucruri începând cu versetul 1:

„Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceti, m-am uitat și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el avea un arc; i s-a dat o cunună și a pornit biruitor și ca să biruiască.”

Noi am aflat că cel de aici a fost duhul antihrist care înainta. El arăta ca Hristos, dar nu era Hristos, ci era un impostor, un imitator a lui Hristos; părea a fi Hristos,

dar nu era. Când s-a ridicat el și a început să călărească, glasul unei făpturi a spus: „Vino și vezi!”, pentru că făptura aceea a fost trimisă ca să combată duhul antihrist. Acesta a fost glasul leului.

„Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino și vezi!”

A doua făptură care a spus: „Vino și vezi!”, a fost vițelul.

„Când a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie zicând: „Vino și vezi!” M-am uitat și iată că s-a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el avea în mână o cumpănă.”

A treia făptură vie a fost făptura cu chip de om.

„Și, în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: „O măsură de grâu pentru un leu! Trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul și vinul!”

„Când a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicând: „Vino și vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el se numea Moartea și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.”

Putem vedea că acest duh antihrist s-a schimbat în cadrul dispensațiilor, el și-a schimbat abordarea, de la calul alb la calul roșu, apoi la calul negru și în cele din urmă la calul gălbui. Dar de fiecare dată a existat o făptură, prima, a doua, a treia și a patra, care s-au ridicat pentru a-l combate. Ele au fost glasurile care au spus: „Vino și vezi!”, pentru că ungera aceea urma să aducă descoperirea duhului antihrist și a felului în care va fi biruit.

Așadar, a patra făptură a fost un vultur care zbura, iar vulturul zboară mai sus decât celelalte făpturi pentru că timpul în care a zburat vulturul a fost primul timp în care călărețul de pe cal a fost descoperit. Înainte de acest timp, călărețul a fost ascuns. Noi am avut de fiecare dată același călăreț, dar pe măsură ce a înaintat, el și-a schimbat tactica. Calul nu a încetat să alerge, ci odată ce a început să călărească pe calul alb, el a mers până la sfârșit, dar imediat ce și-a atins scopul cu

acea amăgire, s-a mutat pe calul roșu pentru a declara război. Apoi, a trecut pe calul negru, dar scopul lui a fost să treacă pe calul gălbui, calul gălbui fiind toate aceste trei ungeri amestecate împreună.

Așadar, când s-au amestecat toate trei, el a ajuns la puterea sa deplină de amăgire, a ajuns la țelul său care a fost întotdeauna să ajungă pe calul gălbui, iar acest cal gălbui a adus moartea duhovnicească. Dar când calul gălbui a început să călărească, a venit vulturul care zbura, nu doar un vultur, ci un vultur care zbura, și el putea zbura destul de sus încât să vadă și să deosebească ceea ce se petrecea, el fiind cel care ne-a spus că numele călărețului este Moartea și îl urmează iadul. Atunci a fost descoperit acest călăreț și aceste ungeri. Cine a făcut aceasta? Partea profetică, vulturul, pentru că vulturul simbolizează profetul, iar profetul poate ajunge în gândul lui Dumnezeu și să spună cine a fost acela de-a lungul epocilor bisericilor. Așadar, noi trebuie să ajungem la vultur.

În **Pecetea a cincea**, citim:

„Observați. Cea de-a patra făptură a fost trimisă pentru a combate antihristul în această ultimă fiară... sunteți pregătiți? Ultima făptură sau ultima putere care a fost trimisă să combată antihristul (care era împotriva învățăturii lui Dumnezeu, antihristul), a fost un vultur. Înțelegeți? A patra făptură vie a fost un vultur. Studiați epocile, studiați Scripturile și veți vedea că este un vultur. În Biblie, ultima epocă este epoca vulturului, iar Dumnezeu aseamănă vulturul cu profeții Săi. Înțelegeți? Acum, fiți atenți. Ultima epocă este epoca vulturului, un descoperitor al Cuvântului adevărat. Înțelegeți? Înainte ca Dumnezeu să intre în acțiune, așa cum a făcut-o în zilele lui Noe, a trimis un vultur. Când l-a eliberat pe Israel, iar armata lui Faraon a fost gata de atac, El a trimis un vultur. De fiecare dată, exact la sfârșit, El trimite un vultur, iar aici, El a trimis din nou un vultur. Aceasta este exact în conformitate cu Cuvântul, așadar cum puteți face să fie altfel? El trimite un vultur.

Ce? Un descoperitor al Adevărului căzut de-a lungul epocilor. Cum ar fi putut fi descoperit acest lucru de vițel, de om sau de orice altă făptură, până la epoca vulturului? Ele și-au avut locul lor. Ele au fost făpturi trimise în mod divin, așa cum au fost trimiși și alții. Leul a fost originalul. Acela a fost timpul în care antihristul s-a ridicat în luptă; apoi, el a ridicat o altă putere și El (Dumnezeu) a trimis o putere pentru a-l înfrunța. Apoi, el a ridicat o altă putere, iar El a trimis o altă putere pentru a o înfrunța; iar ultima putere trimisă de El a fost vulturul. De ce? Ca să-i readucă pe copii înapoi la credința originală a părinților – epoca vulturului.”

De aici înțelegem că epoca vulturului este legată de Maleahi 4.

„Apoi, ați observat? Nu mai există făpturi. Aceasta a fost tot. Acesta este sfârșitul.”

Înseamnă că aceasta este ultima ungere care a venit pentru a încheia planul lui Dumnezeu.

„Dacă luați acum Apocalipsa 10.1-7 (eu am făcut referire la aceasta) amintiți-vă, ce trebuia să se întâmple în epoca ultimului mesager (înțelegeți?)? „Toate tainele lui Dumnezeu vor fi descoperite.” Vulturul.

...a treia făptură care a ieșit de la diavolul a fost calul negru, iar a treia făptură, puterea de la Dumnezeu care a ieșit să-l combată, să combată puterile calului negru, a fost un om iscusit, deștept, cu înțelepciunea lui Dumnezeu.”

Aici, fratele Branham începe să ne arate ungera care a fost peste epoca omului care a început din timpul lui Luther, cu Luther și a continuat cu Wesley. Dar fratele Branham a legat trezirea pentecostală de Reformă și de epoca omului, și ne-a arătat ce fel de ungere a fost aceea: iscusită, inteligentă, cu înțelepciunea lui Dumnezeu.

„Voi știți că omul este mai deștept decât orice altă făptură. El este mai deștept pentru că le poate surclasa, de cele mai multe ori. Omul este șiret, iscusit.”

Vreau să luăm această afirmație făcută de fratele Branham și să cugetăm asupra ei. Omul este mai iscusit, mai inteligent și mai șiret decât toate celelalte făpturi. Aceasta înseamnă că el este mai șiret și mai iscusit și decât vulturul. Noi trebuie să știm aceasta pentru că dacă nu o știm, vom trece pe lângă amăgirea din zilele noastre. Ungerea epocii omului este mai vicleană decât toate celelalte făpturi, mai iscusită decât vulturul, aceasta însemnând că în capacitatea de a raționa a omului nu se află puterea vulturului. Sub ungera epocii omului, Dumnezeu a uns rațiunea, iscusința și priceperea omului, deci toate acestea au fost unse sub acea epocă de către înțelepciunea lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu deține capacitatea de a raționa, de a gândi, de a fi înțelept, și omul a fost capabil să inventeze o tipografie pentru a tipări și traduce Biblia, și pentru a lupta împotriva epocii întunecate cu Lumina primită de la Dumnezeu. De fapt, Dumnezeu ungea facultățile aflate într-un om, era Dumnezeu cu acea ungere a epocii, iar prin ea, omul a putut lupta cu adevăr și cu înțelepciune împotriva epocii întunecate a întunericului și a religiei false. Folosindu-se de capacitatea sa, el a putut să

restituie Biblia la oameni, a putut să aducă mai multe versiuni de traducere ale Bibliei, a putut să unească verset cu verset pentru a se lupta cu minciunile care au fost aduse prin biserica catolică.

Dumnezeu a uns înțelepciunea omului, care este mai șiret și mai înțelept decât toate celelalte făpturi. Înseamnă că ungera aceasta este mai vicleană și mai înțeleaptă decât ungera vulturului. Aici este locul în care stă ascuns pericolul, pentru că dacă nu ne mișcăm în direcția în care se mișcă Dumnezeu... Putem vedea că sub ungera sub care ne aflăm astăzi, sub puterea calului gălbui care se mișcă prin sisteme, ungera care este peste om nu stă în abilitățile omului, în iscusința și înțelepciunea lui de a pune lucrurile cap la cap pentru a lupta cu această fiară, ci este o ungeră complet diferită, o putere complet diferită. Noi nu ne putem baza pe ceea ce a funcționat în epoca precedentă, ci trebuie să trecem în această nouă putere a lui Dumnezeu care ne conduce într-o ungeră diferită, folosind facultăți diferite de mintea unui om. De aceea, capacitatea de a citi Mesajul nu ne va da niciodată descoperirea Peceții a șaptea; de aceea, este zadarnic, este pur și simplu zadarnic să purtați o discuție contradictorie cu cineva care nu vede. Când voi vedeți, dar ei nu văd, este în zadar, este jalnic să începeți să comparați citate, să mergeți la citatul cutare și cutare, să prezentați citatul cutare și cutare. Uitați de aceste lucruri, prieteni, pentru că ungera aceasta nu va deschide ochii cuiva prin comparația unui verset cu un alt verset, a unui citat cu un alt citat, ci este o descoperire duhovnicească dată unui anumit grup de oameni pe care Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt îl ridică în locurile cerești, și odată ajunși acolo, ei au ochi să vadă ce se întâmplă de fapt.

Așadar, este zadarnic să purtați o discuție, nu are niciun rost să intrați într-o dezbatere, este absolut fără niciun sens. În epoca aceasta nu trebuie să îngăduiți să fiți prinși într-o dezbatere pentru că aceasta nu este epoca dezbaterilor, ci epoca trecută a fost o epoca a dezbaterilor. Totuși, dacă veți fi trași vreodată înapoi în epoca omului, să știți că prin ungera omului nu veți birui niciodată calul gălbui. A fi tras într-o dezbatere înseamnă să cădeți înapoi în epoca ungerii omului, dar prin ungera precedentă, voi nu veți birui niciodată puterea care este dezlănțuită astăzi împotriva Miresei. Noi trebuie să luăm puterea a tot ceea ce ni s-a dat și să trecem în epoca vulturului pentru că numai pe tărâmul profetic, numai prin descoperire divină, numai cu înțelegerea dată în mod divin vom putea să biruim vrăjmașul astăzi.

De aceea, noi nu putem avea o școală a Mesajului. Nu mă refer la a învăța anumite

lucruri elementare ale Scripturii, ci mă refer la descoperire. Noi nu vom putea scrie o carte, nu vom putea tipări un manual, pentru că aceasta nu este o epocă a cărților. Ele nu ne vor da biruința pentru că ea nu va veni comparând verset cu verset. Aceasta este o epocă diferită, iar noi nu mai putem folosi tactica unei alte epoci pentru că ea nu va funcționa.

„Voi știți că omul este mai deștept decât orice altă făptură. El este mai deștept pentru că îl poate surclasa, de cele mai multe ori. El este șiret, iscusit.

(...) cea care a ieșit mai apoi ca să combată aceea, a fost făptura cu față de om: inteligent, educat, șiret, uns cu Duhul acelei zile. Observați aceasta?”

A fost în ordine pentru ziua aceea, a fost ungera Duhului pentru ziua aceea. Așadar, nu trebuie să râdem de epoca precedentă, categoric nu. Aceea a fost ungera Duhului pentru ziua aceea, a fost ungera pe care a folosit-o Dumnezeu pentru a combate duhul antihrist din ziua aceea. Și a fost bună.

„El a ieșit pentru a-l combate cu iscusința înțelepciunii lui Dumnezeu asupra sa. Aceea a fost epoca Reformei: Martin Luther, John Wesley și așa mai departe. Vedeti, a fost Reforma: Zwingli și oh, câți alții, Knox, Calvin și alții, au ieșit afară. A fost o iscusință.

Acum, fiți atenți. Exact din epoca întunecată, de la Reformă până aici, a fost iscusința omului.”

Așadar, aceea a fost ungera pe care a folosit-o Dumnezeu atunci, dar nu este ungera pe care o folosește astăzi. Trebuie să fim foarte clari cu privire la aceasta, pentru că nu este ungera pe care El o folosește astăzi.

În **Sărbătoarea trâmbițelor**, fratele Branham a spus:

„Așa cum am spus, au existat trei stadii: martirii, epoca martirilor, epoca reformatorilor, iar acum este timpul chemării afară.”

Așadar, au existat trei stadii: epoca martirilor, epoca reformatorilor și epoca chemării afară.

În mesajul **Răpirea**, scrie:

„Astăzi, ultima noastră mare reformă au fost Rusaliile.”

Aici, el face referire la trezirea pentecostală care s-a ridicat în anul 1906 și care a devenit un sistem denominațional.

El a spus „**ultima noastră mare reformă**”, ceea ce înseamnă că trezirea pentecostală s-a aflat sub Reformă și sub ungera epocii omului.

„Iar astăzi, mergem mai departe de la aceasta. Mesajul pentecostal nu se va amesteca cu Acesta pentru că este o altă zi.”

Vedeți, prieteni, fratele Branham a arătat foarte clar că mesajul pentecostal a încetat, s-a oprit, iar noi am trecut într-o altă epocă. Epoca pentecostală a făcut parte din epoca a șaptea, din ungera omului, fiind sub timpul reformatorilor, fiind încă epoca reformatorilor, sub ungera unui om. Dar la sfârșitul ei, la sfârșitul epocii pentecostale, a pășit în scenă un profet, pentru ca noi să ieșim de acolo și să intrăm în epoca vulturului, ca să ne scoată afară dintr-o ungeră și să ne treacă în alta. De ce? Pentru că duhul antihrist se mișca, iar ca să putem birui duhul antihrist ce se mișca, trebuia să existe o tranziție, ungera trebuia să treacă sub ungera vulturului pentru o epocă a vulturului.

Să citim aceasta încă o dată pentru că este izbitor. Este mesajul **Răpirea**, unul dintre ultimele mesaje predicate de profet:

„Ultima noastră mare reformă au fost Rusaliile, iar astăzi mergem mai departe de la aceasta. Mesajul pentecostal nu se va amesteca cu Acesta deoarece este o altă zi.”

De ce? A existat un motiv. Astăzi este o altă zi, iar ceea ce a funcționat atunci, nu va funcționa acum.

În **Pecetea a patra** citim:

„Noi putem vedea că epoca vulturului a fost făgăduită în Apocalipsa 10.7 și în Maleahi 4.5 care va fi în zilele din urmă (înțelegeți? Așa este), va fi aici.”

Ce a făcut fratele Branham? A luat profeția din Maleahi și profeția din Apocalipsa 10.7 și le-a pus împreună, numind aceasta epoca vulturului. Ce s-a întâmplat când s-a făcut trecerea de la una la alta? La deschiderea Pecetilor s-au împlinit Maleahi 4 și Apocalipsa 10.7. Și ce au făcut? Au descoperit tainele. A fost nevoie de un vultur pentru a face aceasta, pentru a trece poporul sub ungera vulturului.

Prieteni, Îl iubesc atât de mult pe Domnul pentru că El este real pentru mine! Aceasta nu este o poveste, nu este o doctrină, nu este o învățătură, ci este viața mea, este o realitate pentru mine deoarece am fost luat sus prin Duhul lui Dumnezeu, sub ungera vulturului și pot vedea tabloul. De aceea, cineva care nu vede tabloul se va supăra pe voi și vă va trimite un morman de citate. Dar prieteni, citatele nu vor schimba ceea ce cred eu, pentru că cunosc toate acele citate și ele se potrivesc în tabloul pe care-l văd. Ele nu sunt diferite, ci sunt aceleași și se potrivesc în cadrul tabloului.

Astfel, eu nu mă voi angaja într-o dezbatere pentru că nu există nicio dezbatere. Dacă vom fi absorbiți într-o dezbatere, vom fi dezlipiți de pe pământul pe care stăm și duși înapoi, în epoca precedentă, care nu mai este de efect astăzi, iar noi vom eșua, vom cădea. „Dar ce trebuie să fac, frate Chad?” Desfaceți-vă aripile și zburăți puțin mai sus, pentru că totul devine mai clar când mergeți mai sus. Fratele Branham a spus: *„Cu cât va merge mai sus, cu atât vulturul va putea vedea mai clar.”*

Nu este nicio dezbatere, pentru că singurul fel în care un vultur poate intra într-o dezbatere cu o ungere a epocii omului este să se întoarcă pe pământ, iar pământul nu este cel mai sigur loc pentru un vultur. De fapt, vulturul este inhibat în mișcările sale pe pământ. Ați văzut vreodată cum umblă un vultur? Este stângaci. Are ghearele mari și ori le înfige în pământ când umblă, ori pășește pe partea din spate a labei. El este stângaci, este ciudat. În lumea firească, noi suntem stângaci, suntem ciudați, iar eu vreau să devin și mai stângaci și mai ciudat, astfel încât să nu mi se mai potrivească această lume. Ceea ce vreau să mi se potrivească este clipa în care îmi desfac aripile și sunt ridicat sus, prin puterea Duhului, prin puterea Cuvântului, și văd tabloul din Geneza până în Apocalipsa. Acela este locul în care îmi doresc să fiu. Firescul este stângaci, nu mai are sens pentru mine, nu mai este un loc confortabil, de aceea vreau să navighez în cele cerești, în descoperirea duhovnicească.

Așadar, epoca vulturului a fost făgăduită în Apocalipsa 10.7. Am avut noi Apocalipsa 10.7? Da. Atunci, epoca vulturului este aici.

Fratele Branham a spus în **Epoca bisericii Laodicea** din Cartea epocilor bisericilor.

„Acest mesager din Maleahi 4 și Apocalipsa 10:7, va face două lucruri. Primul: potrivit Maleahi 4, el va întoarce inimile copiilor la părinți. Doi: el va descoperi

tainele celor șapte Tunete din Apocalipsa 10 care sunt descoperirile conținute de cele șapte Peceti. Aceste "taine-adevăr" vor fi descoperite în mod divin și vor întoarce literalmente inimile copiilor la părinții de la Rusalii. Exact așa."

Înțelegem ce trebuia să facă deschiderea Pecetilor și propovăduirea făcută de fratele Branham de atunci încolo? Să întoarcă literalmente inimile copiilor înapoi la părinți. Așadar, Maleahi 4 și Apocalipsa 10.7 sunt același eveniment, îndeplinind același scop. Aceasta este epoca vulturului care a fost făgăduită. A fost nevoie de un vultur-profet care să aducă epoca vulturului pentru ca toți micuții vulturi să-și poată lua zborul. Înțelegem noi că epoca vulturului nu a fost doar pentru manifestarea fratelui Branham? Epoca vulturului a venit printr-un profet pentru ca el să poată striga Strigătul vulturului, astfel ca toți micuții vulturi împotmoliți pe pământ să poată înțelege că ei nu sunt găini, ci vulturi. Ei nu s-au născut pentru epoca omului, ci pentru epoca vulturului. Așadar, epoca vulturului nu este doar pentru fratele Branham, ci este pentru toți vulturii lui Dumnezeu. Slăvit să fie Domnul!

Să mergem împreună la Fapte capitolul 9, fiindcă vreau să aruncăm o privire asupra vieții apostolului Pavel.

Prieteni, eu m-am întâlnit cu oameni care nu au fost de acord cu ceva ce am spus, dar nu am nicio problemă cu aceasta, nu îmi rănește sentimentele. Poate eu nu văd încă lucrurile clar, dar Dumnezeu poate să-mi dea o vedere mai clară și le voi înțelege mai bine mâine. Aceasta este în regulă; faptul că nu ești de acord nu ridică nicio problemă. Dar după acea neînțelegere, mi s-a trimis un citat de patru sau cinci pagini. Vă spun sincer că atunci când am ajuns la pagina a doua, am fost deja obosit. De ce? Pentru că nu aceasta este calea lui Dumnezeu, ci descoperirea duhovnicească este calea Sa. Eu citesc acele lucruri pentru că doresc să fiu credincios și cinstit. Dacă cineva nu înțelege ceva sau este într-un conflict, eu vreau să citesc pentru că vreau să fiu drept, dar vă spun, este o muncă epuizantă, cu niciun fel de inspirație. Și vreau să vă explic de ce, privind la viața lui Pavel și a fratelui Branham.

Fapte 9.1-6: „*Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot*

și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.

Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.

El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”

Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să fac?” „Scoală-te”, i-a zis Domnul, „intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.”

„Doamne”, a răspuns Anania, „am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim,

ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.”

Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel.” (v.13-15).

Vreau să vă pun o întrebare: când a devenit el un vas ales? Ce a fost Pavel când și-a dat consimțământul pentru moartea lui Ștefan? Un vas ales. Ce a fost el când a adus o prigoană amară împotriva copiilor lui Dumnezeu, a apostolilor din Ierusalim? Un vas ales. Ce era el când a cerut scrisori de la marele preot ca să meargă în Damasc pentru a-i arunca în temniță pe creștini? Un vas ales. De ce i s-a arătat Stâlpul de Foc? Pentru că era un vas ales. El nu a devenit un vas ales atunci când s-a întâlnit cu Stâlpul de Foc, ci era un vas, de aceea s-a întâlnit cu Stâlpul de Foc. Dumnezeu a știut aceasta tot timpul. Dumnezeu știe ce face, El știe ce face cu viețile noastre. Pentru Pavel a fost nevoie de ceva ce se afla dincolo de orice studiu deoarece el a avut parte de cea mai bună învățătură. Dacă pentru Pavel a fost nevoie de ceva, Dumnezeu urma să facă pentru el ceva ce studiul sub cel mai bun învățător nu a putut face, ceva ce citirea Bibliei sale nu putea să producă și trăirea unei vieți curate nu putea să rodească.

Vedeți, Pavel a fost un fariseu între farisei. Ca fariseu, el era desăvârșit. Înțelegerea sa cu privire la învățături era desăvârșită. Învățătura sa era desăvârșită, capacitățile sale mintale erau desăvârșite, dar niciuna dintre acestea nu putea să-l ducă la desăvârșire, ci a fost nevoie de o întâlnire cu Isus Hristos

Însuși, o întâlnire supranaturală pentru că era un vas ales, dar nu a putut obține ceea ce avea nevoie prin vechea rânduială a căilor minții omului, prin religia Evreilor din Ierusalim. Aceasta nu funcționa. El a fost chemat pentru o altă epocă, pentru o altă dispensație, așa că Dumnezeu a trebuit să-l întâlnească pe drumul Damascului.

Să mergem acum la Galateni 1.10:

„Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos.”

Ce verset! De ce predicăm ceea ce predicăm? De ce trăim ceea ce trăim? De ce mergem la biserică atunci când mergem la biserică? De ce facem ceea ce facem? Pentru a fi pe placul oamenilor sau al lui Dumnezeu?

„...să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu?”

Ce încerc eu să fac? Să-i conving pe oameni de ceva sau pe Dumnezeu?

„Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos.

Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească,

pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.”

Ce este cartea Apocalipsei? Descoperirea lui Isus Hristos. Amin! Pavel nu a învățat Evanghelia, nu i-a fost predată de oameni, ci a primit-o prin descoperirea lui Isus Hristos. Amin!

„Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religia iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea

și cum eram mai înaintat în religia iudeilor decât mulți din neamul meu de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești.

Dar, când Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecele maicii mele și m-a

chemat prin harul Său, a găsit cu cale să (mi-L descopere mie pe Fiul Său?).” Nu! Ci: „să descopere în mine pe Fiul Său.”

Când Pavel făcea lucruri putrede, când prigonea biserica, el era un vas ales a lui Dumnezeu, iar când Dumnezeu a găsit cu cale, când a sosit timpul hotărât, potrivit voii lui Dumnezeu și a planului Său rânduit mai dinainte, pe care L-a avut în gândul Său înainte de întemeierea lumii, El a pășit în față și l-a luat pe Pavel exact atunci când a avut nevoie de el și unde a avut nevoie de el.

„să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între neamuri, îndată n-am întrebat pe niciun om.”

De ce v-a chemat Dumnezeu? De ce ați avut și voi un timp rânduit, o întâlnire rânduită de Dumnezeu, de ce a fost nevoie ca Isus Hristos să vă descopere adevărul vouă, personal? Pentru că El vrea să-L descopere pe Fiul în voi; nu vouă, ci în voi.

De aceea, toată această absurditate că „trebuie să mergi la biserică și că ești în ordine numai dacă mergi acolo”, nu are niciun sens, pentru că El nu a venit să vi-L descopere pe Fiul vouă, ci în voi. Așadar, noi nu putem trăi într-un fel în popor și într-un alt fel afară. Nu putem trăi într-un fel în biserică și într-un alt fel înafara bisericii pentru că nu acesta este scopul chemării. Scopul chemării a fost ca Fiul să fie descoperit în voi, iar aceasta se petrece oriunde ați merge. În orice discuție pe care o aveți, în fiecare loc în care vă aflați, Fiul trebuie să fie descoperit în voi. De aceea, viața tradițională din biserică este moartă, a ajuns la sfârșit, nu mai este valabilă și nu va funcționa niciodată. A merge la biserică, a plăti zeciuiala, a face ceea ce spune biserica, „eu trăiesc o altă viață, dar sunt în ordine pentru că cred câteva învățături ale bisericii, mărturisesc câteva lucruri pe care îmi spun să le mărturisesc”, nu este scopul chemării, ci chemarea a fost făcută pentru ca Fiul să fie descoperit în noi.

„nici nu m-am suit la Ierusalim, la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc.”

Pavel nu a trebuit să meargă la o școală și nici la cei ce au fost apostoli înaintea lui. De ce? Pentru că a fost chemat de Dumnezeu Însuși și trebuia să primească descoperirea lui Isus Hristos. Dar nu din cauză că apostolii care s-au ridicat înaintea lui l-ar fi învățat greșit, nu acesta a fost motivul, ci pentru că el nu putea primi descoperirea de la un alt om. De ce? Pentru că dacă vine de la un alt om,

descoperirea poate fi distorsionată, interpretată greșit, înțeleasă greșit, dar când vine ca și o descoperire personală de la Isus Hristos, nu este înțeleasă greșit, distorsionată, ci vine la voi direct din ceruri. Pavel nu a putut să se întoarcă înapoi chiar dacă ei erau apostoli adevărați. Nu era nimic în neregulă cu ei sau cu ceea ce învățau ei, dar Pavel trebuia să primească totul direct de la Isus Hristos Însuși. Trebuia să vină o descoperire de la Tatăl. Lucrarea sa era prea importantă.

Fratele Branham a spus în mesajul **Nu te bizui pe înțelepciunea ta:**

„Vedeți voi, dacă ați fost în cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, deveniți parte din El, iar singurul fel prin care puteți fi un fiu al lui Dumnezeu sau o fiică a Sa este să fiți parte din El, atunci Dumnezeu nu este desăvârșit fără voi.”

Vorbim despre siguranța veșnică. Vedeți, voi puteți citi aceasta, puteți citi Scripturile și să spuneți: „O da, acesta este adevărul. Dacă ești parte din Dumnezeu, vii de la El și te întorci la El.” Acesta este adevărul, dar afirmația aceasta trebuie să fie mai mult decât afirmația în sine. Ea trebuie să fie adevărată în inima mea. Trebuie să fie adevărată în mine, nu să vină doar prin repetarea unei fraze. Voi puteți spune ceea ce spune caseta, iar ceea ce am citit aici este ceea ce spune caseta, dar cu toate acestea, poate să nu fie o realitate duhovnicească dacă Dumnezeu nu o pune în inima voastră prin credință.

Noi să spunem prin credință: „Vin de la Dumnezeu și mă întorc la El. Dumnezeu nu este desăvârșit fără mine, iar eu nu pot fi pierdut așa cum nici El nu poate fi pierdut. Amin! Dumnezeu m-a căutat pe mine, nu eu pe El. Eu am fost un atribut al Său înainte de întemeierea lumii.” Voi puteți spune ceea ce spune caseta, dar aceasta nu înseamnă că este o descoperire în inima voastră. Trebuie să existe o întâlnire cu Stâlpul de Foc care plantează aceasta în inima voastră; sămânța aceea să vină la Viață, iar voi să știți că nu este doar a spune ceea ce spune caseta, ci „eu spun ceea ce spun din experiența personală și din cunoștința personală a lui Isus Hristos; aceasta este ceea ce sunt eu.” Nu este ceva la general, ci este o afirmație adevărată pentru mine. Amin! Noi nu dobândim aceasta de la o școală sau prin ascultarea unei casete, ci o dobândim printr-o întâlnire cu Stâlpul de Foc.

„Trebuie să fie. Așa este, pentru că nu există decât o singură Sursă a Vieții veșnice, iar Aceasta este Dumnezeu. Numai El are Viață veșnică, iar voi ați fost atât de mult parte din El, încât sunteți un atribut, sunteți în gândul Lui de la

Început.

Aceasta, pentru că El S-a gândit la voi la început și vă dă acea mică zvâcnitură spre El. Aceasta este ceea ce trebuie adus la Viață. Unii dintre ei nu vor fi niciodată aduși la Viață; ei pur și simplu nu o au, aceasta este tot.

Este ca și cum voi ați pune un bob de porumb în pământ... oricât ar fi de frumos, dacă nu are acel germene de viață în el, nu va putea fi adus niciodată la viață. Mai întâi trebuie să fie acolo germenele de viață.

Eu am relatat povestioara despre vulturul care umbla cu găinile pentru că a fost clocit și născut acolo, dar niciodată nu s-a simțit ca acele găini. Când mama sa a venit și l-a strigat, el a auzit acel glas care a sunat foarte bine pentru el deoarece, amintiți-vă, el era de la început un vultur.”

Strigătul vulturului în epoca vulturului nu a convertit niciodată găini în vulturi. Nu poate converti neghina în grâu, nu poate converti caprele în oi, nu poate schimba găinile în vulturi. Strigătul vulturului nu a schimbat ceea ce erați voi, ci v-a trezit la ceea ce erați. Strigătul vulturului a adus identificarea a cine erați și v-a trezit la realitatea a cine ați fost întotdeauna; nu a ceea ce deveniți, ci a ceea ce ați fost întotdeauna.

„El a trebuit să ajungă să se regăsească, să-și regăsească locul.”

Ce trebuie să facă epoca vulturului? Să ne cheme să ne regăsim pe noi înșine și să ne găsim locul.

„Aceasta este fiecare credincios. Voi nu v-ați născut pentru lumea aceasta.”

O, Aleluia! O, Aleluia! Prieteni, dacă acesta este adevărul și putem spune „Amin” la aceasta, atunci trebuie să încetăm să mai trăim pentru lumea aceasta. În noi trebuie să existe o dorință constantă și trebuie să fim atenți la ceea ce se întâmplă deoarece lumea aceasta trage în mod constant din cele două tărâmurii dinafară ale voastre, din duhul vostru și din trupul vostru.

Fratele Branham a spus că dacă privim la un bob de porumb care crește, buruiana se va ridica, se va înfășura în jurul lui și va începe să-l tragă în jos ca să-l deformeze. Lumea încearcă să se atașeze de tărâmul duhului nostru, de trupul nostru, de omul dinafară și va începe să înfășoare în jur pofta lumii, dorințele,

amuzamentul și alte lucruri lumești care sunt în jurul nostru, ca să strice ceea ce încearcă să facă Dumnezeu.

Dar noi trebuie să fim conștienți tot timpul că nu ne-am născut pentru această lume, ci suntem aici ca să îndeplinim scopul lui Dumnezeu, ca să-L arătăm pe El în această generație. Noi nu suntem aici pentru noi înșine, pentru plăcerea noastră și pentru a împlini dorințele noastre; noi nu ne-am născut pentru lumea aceasta, ci pentru El. El m-a pus în lume cu un scop, de aceea trebuie să fiu tot timpul conștient de aceasta și să nu las lumea să-mi eclipseze scopul în această viață.

Prieteni, aceasta este o bătălie zilnică. Noi trebuie să fim conștienți în fiecare clipă că el încearcă să ne răpească timpul, să ne distragă atenția cu lucruri lumești. Nu cu lucruri rele, ci cu lucruri lumești. Devenim atât de preocupați în mintea noastră gândindu-ne la cum vom trăi, cum ne vom câștiga pâinea, cum vom plăti facturile, devenim atât de preocupați de nevoile financiare, încât nici nu vom mai fi capabili să ne rugăm, pentru că atunci când îngenunchem ca să ne rugăm, continuăm să derulăm acea nevoie în mintea noastră. Amin!

Nu vă amintiți versetul care spune: *„Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes, totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei”*? Dar amnezia spirituală pătrunde înăuntru și credem că aceste lucruri depind de noi. Însă, nu noi ne-am poziționat aici, ci a fost decizia lui Dumnezeu. El ne-a pus aici, El ne-a pus în această epocă, în aceste circumstanțe, și a făgăduit că se va îngriji de noi. Trebuie să încetăm să lăsăm ca acele gânduri firești, ca mintea noastră firească să ne distragă de la binecuvântările duhovnicești pe care le avem. Noi ar trebui să zburăm, nu să fim jos pe pământ, încercând să găsim o soluție la ceea ce El a făgăduit deja că Se va îngriji. Nu este așa? Noi trebuie să umblăm prin credință, nu prin ceea ce vedem. Aceasta este o umblare a credinței, la aceasta am fost chemați. Noi nu ne-am născut pentru această lume, ci ne-am născut să zburăm în cele cerești.

„Așa este fiecare credincios. Voi nu v-ați născut pentru această lume, ci ați fost creați după chipul lui Dumnezeu pentru a fi un fiu al lui Dumnezeu. Astfel, nu aparțineți curții de găini de aici. Voi sunteți un vultur!

Știți, eu am urcat pe acel „vultur” și nu am putut să-mi aduc picioarele pe pământ, ... am mers atât mult, apoi am uitat care era textul meu, mi-am pierdut notițele și

toate celelalte. Am avut un timp îngrozitor. Dar aceasta este ceea ce este, a fost doar pe acel „vultur”.

Fie ca acel Vultur, Dumnezeu... Voi știți că Dumnezeu își aseamănă profeții cu vulturii și Se numește pe Sine, vultur; El este Vulturul IeHoVaH, Tata Vultur.

Motivul pentru care face aceasta este pentru că un vultur poate zbura mai sus decât orice altă pasăre care există și pentru că a fost creat diferit de orice altă pasăre. El nu-și construiește cuibul pe pământ ca și găinile și așa mai departe, ci urcă sus pentru a-și construi cuibul.

Și încă ceva, el este o pasăre construită deosebit. Dacă un șoim, un corb, un uliu sau orice altă pasăre ar încerca să-l urmeze sus în ceruri, s-ar dezintegra; ele nu sunt făcute pentru aceasta. El trebuie să fie o persoană deosebită ca să urce acolo sus. Penele sale sunt mai dese decât ale oricărei alte păsări, iar ochii lui sunt mai ascuțiți decât ale oricărei alte păsări. Cu cât urcă mai sus, cu atât poate vedea mai departe. Când unele dintre acele păsări ajung atât de sus, sunt la fel de oarbe ca liliecii. La fel este și cu... Când părăsesc acel crez, ei nu știu nimic despre Aceasta. „Zilele minunilor au trecut!” De ce? Pentru că nu pot vedea.

Dar vulturii pot merge în ceruri și în cerurile Cerurilor, acolo sus. La ce v-ar folosi să ajungeți acolo sus dacă nu puteți vedea? Oh, eu sunt atât de bucuros că pot fi unul dintre ei și asociat cu un întreg cuib al lor.”

Vedeți, fratele Branham a spus aici că celelalte păsări imitatoare precum șoimul, uliul sau corbul nu pot urca atât de sus ca vulturul și nu pot vedea. El a spus că ele nu pot vedea decât învățătura păstorului. Ce înseamnă aceasta? Ele nu pot vedea decât ceea ce le îngăduie să vadă ungera omului. Ceea ce a fost văzut în mod tradițional, ceea ce a fost predat de Matthew Henry, Calvin și Knox. Știți prieteni, acele lucruri nu sunt greșite, ele au fost bune pentru ziua lor. Comentariul lui Matthew Henry a fost un comentariu minunat pentru ziua sa, dar nu are ungera vulturului pentru a-i desprinde pe vulturi de pe pământ, ci a fost ungera epocii omului.

Așadar, noi nu ne putem întoarce înapoi, ci trebuie să mergem înainte, trebuie să mergem mai sus, și nu putem merge mai sus decât în descoperirea Cuvântului, nu în înțelegerea mintală a ceea ce a fost dat în epoca anterioară. Ungerea aceea a luptat cu duhul antihrist în epoca aceea, dar duhul antihrist a trecut mai departe pe calul gălbui, iar acea ungeră nu va putea împinge înapoi calul gălbui în această

epocă, ci numai ungerea vulturului va putea s-o facă. Așadar, nu a fost o ungere rea, ci una bună, dar astăzi este inefficientă, pentru că acum, Duhul lui Dumnezeu a chemat ungerea vulturului.

Să mergem la Efeseni 3.1-3:

Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Hristos pentru voi, neamurilor...

(Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată față de voi.

Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care vă scriei în puține cuvinte.”

Cum a luat el la cunoștință taina? Prin descoperire. Cum o vom lua noi la cunoștință? Prin faptul că citim predicile fratelui Branham? Nu, ci tot prin descoperire, pentru că puteți citi predicile și să nu aveți descoperirea. Nu este despre a citi predicile, ci despre a primi descoperirea.

„Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscută fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul.

Că adică neamurile sunt împreună-moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea

al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui.

Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos

și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile,

pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.” (v. 4-11).

Așadar, slujba sa s-a bazat pe descoperire și pe predicarea descoperirii tainei.

Să mergem acum la Romani 16.25-27:

„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri,

dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință

a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.”

Vreau să ne concentrăm pe versetele 25 și 26: *„și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei.”* Înțelegem? Este propovăduirea lui Isus Hristos potrivit descoperirii tainei. Cum trebuie să-L propovăduim pe Isus Hristos astăzi? Potrivit descoperirii tainei. Și care taină a fost descoperită astăzi? Taina Pечеții a șaptea. Pечеțile au fost deschise, taina lui Hristos în Mireasa Sa ne-a fost deschisă, deci propovăduirea lui Hristos astăzi este prin descoperirea tainei.

„...și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri.”

Vă sună cunoscut? A existat o taină care a fost descoperită sub ungera vulturului, sub epoca profetică, sub Apocalipsa 10.7, după ce a fost ținută ascunsă timp de veacuri. Ceea ce a fost ținut ascuns dinainte de întemeierea lumii și nu a putut fi despecetluit până acum, a fost descoperit astăzi. Acum, Pечеțile au fost rupte iar noi Îl putem propovădui pe Isus Hristos potrivit descoperirii tainei, tainei care a fost ascunsă, pecetluită înainte de întemeierea lumii.

Așadar, cum ar trebui să Îl predicăm pe Isus Hristos? Potrivit acelei descoperiri, acelei taine care a fost pecetluită înainte de întemeierea lumii. Aceasta înseamnă a-L propovădui pe Isus Hristos, dar de multe ori, oamenii vor să facă lucrurile palpabile, să se întoarcă înapoi la raționament, la înțelegerea umană. Astfel, dacă vrem să predicăm ceva, ne gândim că mai întâi trebuie să predicăm acel lucru așa cum îl predică bapțiștii, pentru că dacă-l vom predica la fel ca ei, îi vom putea aduce în Mesaj. Mesajul este Hristos, Hristos de la început până la sfârșit; Mesajul conține Calvarul, prețul plătit prin Sânge, prețul care a fost plătit pentru

răscumpărare, taina răscumpărării, plinătatea răscumpărării. Totul se află în Mesaj. A-L predica pe Hristos și a predica Mesajul nu sunt două lucruri diferite. Astfel, voi nu-L puteți predica pe Isus Hristos decât prin descoperirea tainei. Acesta este felul în care L-a propovăduit Pavel și fratele Branham și așa trebuie să Îl propovăduim și noi. Eu nu vreau să predic înțelegerea unei epoci anterioare și să-i duc pe oameni într-o epocă anterioară, apoi să-i aduc în epoca vulturului.

Noi căutăm vulturi sub ungerea epocii vulturului. Eu nu trebuie să predic ungerea unei epoci anterioare ca să prind un pește și să încerc să-l prefac într-un păstrăv curcubeu. Înțelegeți? Există oameni cu inimă bună, cu intenții bune, cu o dorință neprefăcută de a face bine, dar care nu înțeleg că nu putem chema un vultur sub ungerea epocii omului. Nu putem prinde peștele curcubeu sub primele două trageri. Are aceasta sens? Ce este Tragerea a treia? Deschiderea Cuvântului, descoperirea tainei care nu a fost făcută cunoscută de la întemeierea lumii. Înțelegem prieteni?

Cum trebuie să-L predicăm pe Hristos în generația noastră? Prin descoperirea tainei care este dezvăluită acum. De aceea, afirmații ca: „Adu-l la Hristos, adu-l la Mesaj”, nu au niciun sens. Noi putem vedea că există oameni cu inimă bună care sunt împotmoliți într-o epocă anterioară, cu înțelegerea epocii anterioare cu privire la felul cum să predice Evanghelia, neînțelegând că Evanghelia este Vestea bună a epocii în care trăim. Evanghelia zilei de azi este: Pecițile au fost deschise; Hristos a venit pentru a se uni cu Mireasa Sa; aceasta este venirea lui Hristos în Mireasă; El este aici în chipul Miresei Sale, pentru a arăta din nou lumii toate atributele Sale în Ea, El în Ea. Noi suntem la deschiderea Peciților, la descoperirea tainei care a fost ascunsă dinainte de întemeierea lumii. Acesta este felul în care trebuie să-L predicăm pe Hristos.

Puteți vedea amăgirea diavolului? El încearcă să ia un individ bun, cu inimă bună și să predice sub o ungere greșită. Nu o persoană rea, cu intenții rele, ci cu o ungere greșită. Pavel a înțeles ceea ce predica el.

Vreau să citesc din nou aceste versete pentru că îmi plac foarte mult:

„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos - potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri,

dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui

veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință.”

Cum a predicat Pavel taina? În conformitate cu scrierile profeților. Nu este aceasta minunat? Apostolul Pavel a studiat sub Gamaliel și cunoștea Cuvântul atât de bine... Cunoștea Pavel Cuvântul? Cunoștea Rema, scrierile de pe hârtie, cu înțelegerea unui om, prin școala unui om și cu teologia unui om; el cunoștea atât de bine scrierile conținute pe suluri, încât L-a disprețuit pe Isus Hristos când El era în trupul credincioșilor Săi. Atât de bine știa el Cuvântul. Nimeni nu putea purta o discuție cu el; Pavel putea să ducă o dezbatere, să aducă argumente, putea cita Scripturile ca o mitralieră... eu nu știu aceasta, însă o spun din perspectiva mea. Pavel a studiat sub Gamaliel și avea reputația de a fi mai plin de râvnă decât frații săi. El trăia viața religiei sale din acea zi. Cunoștea învățăturile, știa ce a spus Moise, Ezechiel, Isaia, Habacuc. Voi știți ce a spus Habacuc? Vedeți, el a studiat toată viața și a fost plin de râvnă, dar se afla sub ungerea greșită. Se afla sub ungerea omului, iar sub această ungere putea să-l citească pe Isaia fără să știe ce spunea. Putea să-l citească pe Moise fără să știe ce spunea el. Putea să-l citească pe mesagerul celei de-a șaptea epoci fără să știe ce spunea el, pentru că era sub o ungere greșită, sub ungerea unui om.

Înțelegem acum? El cunoștea Cuvântul sau cel puțin credea că-L cunoștea. El știa că noua religie a creștinilor era greșită pentru că nu se potrivea cu ceea ce învăța el, și putea arăta spre Scripturi. Credeți că a lansat o prigoană împotriva creștinilor fără o bază biblică? Credeți că numai a inventat niște lucruri? El a avut un motiv biblic pentru a face ceea ce făcea, dar din cauză că era sub o ungere greșită, nu putea vedea Cuvântul. Putea vedea cuvintele, dar nu putea vedea Cuvântul. Putea citi cuvintele, dar fără să vadă Cuvântul.

Prieteni, același lucru este posibil și astăzi: să citim cuvintele dar să nu vedem Cuvântul. Pavel a folosit Scripturile ca bază a poziției sale și a adus o prigoană, dar când L-a întâlnit pe Isus Hristos, totul s-a schimbat. Înainte s-a sfătuit cu oamenii, cu Gamaliel, a mers la marele preot, s-a consultat cu Sinedriul și a avut sprijinul lor, suportul lor, a avut tot ce avea nevoie, dar dintr-o dată, când s-a întâlnit cu Stâlpul de Foc a înțeles că toate acele lucruri eșuaseră, toată educația sa eșuase, marele preot eșuase, școala sa eșuase, înțelegerea sa eșuase, capacitatea sa de a citi eșuase, abilitatea sa de a raționa eșuase, comportamentul său eșuase; totul a eșuat când a intrat în contact cu Stâlpul de Foc, și atunci a știut că era același Stâlp de Foc care-i condusese pe copiii Israelului din Egipt. Când a știut că este Același, Pavel a zis: „*Cine ești Tu, Doamne?*”, iar Stâlpul de Foc i-a răspuns: „*Eu*

sunt Isus pe care-L prigonești". În clipa aceea, el a înțeles că toată educația sa fusese în zadar. În câteva clipe, a înțeles că mintea sa, educația sa, înțelegerea sa, faptele sale bune, toate își găsiseră sfârșitul acolo, în prezența Stâlpului de Foc.

Astfel, a pornit de acolo și nu s-a mai sfătuit cu niciun om. De ce credeți că nu s-a mai sfătuit cu nimeni? Pentru că nu a funcționat. Nu s-a dus nici măcar la apostoli în Ierusalim, deși nu era nimic în neregulă cu ei, nu ar fi fost nimic în neregulă cu ceea ce i-ar fi spus ei, dar el nu se mai încredea în om pentru că se arsese. Și ce a făcut? A mers în deșertul Arabiei, unde avea să petreacă trei ani și jumătate și să obțină tabloul corect. El studiasse toată viața. Nu știa cum a fost Pavel în acest stadiu al călătoriei sale, dar toată viața studiasse și acel studiu a eșuat în prezența Stâlpului de Foc. El a eșuat în a recunoaște despre ce vorbea Isaia. Știa ce a scris Isaia, dar nu știa ce a vrut să spună, iar când profeția lui Isaia a stat în fața lui, a prigonit-o. Dintr-o dată, Pavel a înțeles că a eșuat în totalitate și că fiecare mecanism uman a eșuat în totalitate. Religia sa, studiul său, ceea ce citise, înțelepciunea sa, eșuaseră.

Așadar, Pavel nu s-a mai sfătuit cu omul, ci a mers în deșertul Arabiei și a primit descoperirea tainei. De ce a avut el nevoie? Nu a avut nevoie de o nouă școală biblică sau de o nouă traducere a Bibliei, nu a avut nevoie de instrucțiuni din partea apostolilor, ci a avut nevoie de descoperirea tainei. Iar când a primit descoperirea tainei... prieteni, vreau să vă spun ceva, dar acesta este fratele Chad, și pot fi la un milion de mile de adevăr, însă vă rog să mă ascultați. Eu nu cred că Pavel a avut nevoie de trei ani și jumătate pentru a înțelege descoperirea tainei, ci cred că a primit-o atunci când Isus Hristos i s-a descoperit și i-a spus: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești?”

Dar ce a făcut acolo timp de trei ani și jumătate? Eu cred că s-a întors înapoi la ceea ce scrisese Moise, Isaia, Ezechiel, Osea, Ioel și ceilalți profeți, pentru că atunci ochii săi au fost deschiși și intelectul său a fost spălat, iar descoperirea tainei i-a oferit tălmăcirea corectă a Scripturilor. Pavel nu a citit suluri noi, nu a citit o Biblie nouă, dar după ce i s-au deschis ochii, Biblia sa a devenit o Carte nouă. El nu a avut nevoie de suluri noi, ci a luat vechile suluri, a luat aceeași Biblie pe care o citise și înainte, și care-i închisese ochii la Cuvântul făcut trup în ziua sa. Și când ochii săi au fost deschiși la întâlnirea cu Stâlpul de Foc, Pavel a luat aceeași Biblie, a citit aceleași versete, în același format, și a ajuns la o concluzie total diferită.

Prieteni, noi avem nevoie de descoperirea tainei, iar când primim descoperirea

tainei, mergem să citim Biblia pentru că Ea va fi o Carte nouă. Știți ce ne cauzează probleme acum? Învățătura lui Gamaliel. Învățătura epocii omului este cea care ne cauzează probleme astăzi. Nu intenționat, noi nu facem aceasta intenționat, ci se întâmplă în subconștient. Noi am fost crescuți sub o națiune creștină, am fost crescuți sub învățătura tradițională, și ni s-a spus: „versetul cutare înseamnă cutare”. Pavel s-a confruntat exact cu aceeași problemă: „Versetul cutare înseamnă cutare”, dar când s-a întâlnit cu Stâlpul de Foc, a primit descoperirea tainei și a spus: „Nu, versetul acela nu vrea să spună aceasta, ci altceva”.

Când Pavel a predicat descoperirea lui Isus Hristos, a predicat-o din Vechiul Testament. Atunci, de unde a obținut învățătura Noului Testament? Din Vechiul Testament, pentru că Vechiul Testament era o umbră a lucrurilor care urmau să vină. Când a primit descoperirea tainei, el nici măcar nu a știut că trebuia să fie un Nou Testament pentru o biserică dintre Neamuri. Dar având descoperirea tainei, el s-a întors în Vechiul Testament și a predicat Noul Testament din Vechiul Testament, pentru că Noul Testament era în Vechiul Testament sub formă de umbră. Așadar, ce a predicat Pavel? Tipuri și umbre. Îmi place dragostea lui Dumnezeu! Frânge toate lucrurile fără sens ale epocii omului, care încearcă să învețe în conformitate cu o înțelegere anterioară. Fiți dispuși să primiți descoperirea tainei și lăsați-o pe Ea să tălmăcească Cuvântul.

Atunci, Pavel a putut să se întoarcă înapoi și să spună: „Agar și Sara sunt o alegorie”. Puteți vedea cum s-a încrețit părul pe fruntea preoților când a spus aceasta? A început să le iasă fum pe urechi. „Ce vrei să spui?” „Ele nu au fost decât o umbră, un tip”, a răspuns el. „Tot ceea ce s-a petrecut în primul Exod a fost scris ca să ne servească nouă de exemplu, a fost scris pentru înțelegerea noastră.”

„Ce vrei să spui? Tu iei toată religia noastră și faci din ea doar o umbră, un tip?”

Exact aceasta a făcut apostolul Pavel. El a luat tot Cuvântul pe care-l studiasse, și a văzut că ceea ce era scris în Scripturi nu era ceva scris de un scrib, nu era urma de cerneală lăsată de o pană, ci era adâncimea Cuvântului. Ochii lui fuseseră deschiși și a putut vedea tabloul pictat de Vechiul Testament. Pavel a privit la aceleași versete și a găsit taina, descoperirea tainei afișate în Vechiul Testament. Și eu vă spun că descoperirea tainei este încă în Vechiul Testament. Despre ce credeți că este Cartea lui Rut, Cartea Esterei, povestea lui Rahav sau a lui Tamar? Este descoperirea tainei în întreaga Biblie. Noi nu avem nevoie de o Biblie nouă, pentru

că este aceeași Biblie, ci avem nevoie de descoperirea tainei pentru a o vedea.

Apostolul Pavel a început să predice diferit de felul cum o făcuse înainte, pentru că nu s-a mai sfătuit cu un om, ci a luat descoperirea tainei și s-a întors înapoi la Cuvânt până când a putut vedea ceea ce arăta acea descoperire. Înțelegem aceasta? Descoperirea i-a arătat înțelegerea corectă a tainei. Apoi, cu acea înțelegere corectă, el s-a întors și a citit Cuvântul, iar Cuvântul a dezvelit-o.

Cu câteva săptămâni în urmă, fratele Cal a spus că Isaia 6 este Pecetea a șasea și că Isaia a înțeles că nu trecuse în chemarea sa de profet, de vultur, ci se sprijinea pe brațul unui om, se sprijinea pe înțelegerea părinților, pe Ozia, care era un om duhovnicesc și un împărat duhovnicesc, se sprijinea pe el și nu a trecut pe tărâmul profetic, ci a stat pe loc. Isaia era un profet, dar nu trecuse unde voia Dumnezeu să treacă. Dar după ce Ozia nu a mai fost lângă el, Dumnezeu a venit și l-a ridicat într-o vedenie profetică deasupra pământului, iar el a văzut exact ceea ce a văzut și Ioan. Este ceea ce a spus profetul. Isaia a văzut exact ceea ce a văzut Ioan. El l-a văzut pe Dumnezeu stând pe scaunul Său de domnie, l-a văzut înălțat, poala hainei Sale umplând Templul. Și dintr-o dată, când a văzut aceasta, când a fost ridicat sus sub ungera vulturului, lumea sa s-a prăbușit și a înțeles că era un om cu buze necurate și că trăia într-un popor cu buze necurate. Dar Dumnezeu l-a curățit cu foc de pe altar, aceasta fiind Pecetea curățirii. Noi toți trebuie să ajungem la curățire, trebuie să înțelegem că intelectul nostru ne-a dezamăgit și înțelegerea noastră cu privire la Biblie a eșuat, și avem nevoie să fim curățați cu foc de pe altar.

Apoi, așa cum a spus fratele Kylie, în capitolul 7, unde ni se vorbește despre o fecioară cu un copil, Isaia a primit descoperirea Peceții a șaptea. Ceea ce a văzut el a fost o vedenie cerească, a fost luat sus în Apocalipsa capitolul 4. Ce s-a întâmplat? Dumnezeu i-a deschis întreaga taină și el a scris toată Biblia. Șaizeci și șase de capitole pentru șaizeci și șase de suluri. Fratele Branham a spus că Isaia a scris toată Scriptura, toate cele șaizeci și șase de suluri într-un singur sul, sulul lui Isaia. După ce a fost luat sus sub ungera vulturului, el a văzut tabloul întregii Biblii și a scris toată Biblia într-o umbră.

Ce va face pentru voi și pentru mine faptul că suntem luați sus în epoca vulturului? Fratele Branham a spus că atunci când El a deschis Pecețile, a deschis toată Biblia. Totul! Înseamnă că și voi o puteți vedea așa cum a văzut-o Isaia. Nu doar ceea ce a învățat Ozia sau ceea ce învățaseră părinții; când a fost luat sus și a

fost curățat cu cărbunele de pe altar, el a văzut dintr-o dată întreaga taină. Ce vrea să facă Dumnezeu cu noi? Să ne ridice sus ca să vedem toată taina, prieteni.

Astfel, noi trebuie să-L vedem pe Hristos în fiecare verset la care vom merge. Fiecare verset, fiecare linie trebuie să fie Hristos. Care Hristos? Descoperirea tainei în toată Biblia. Slăvit să fie Dumnezeu!

Fratele Branham a spus în mesajul **Numărătoarea inversă**:

„Ne place să vorbim despre strada Azusa, ne place să vorbim despre ceea ce s-a întâmplat cu cincizeci de ani în urmă. Toată săptămâna v-am spus cât de mult am pierdut de acolo. Dar noi suntem foarte avansați în Duhul lui Dumnezeu și în alte lucruri pe care le avem acum și pe care ei nu le-au avut niciodată.

Ei tocmai părăsiseră automobilul și și-au ridicat picioarele în aer ca să poată avea câteva daruri duhovnicești, vorbirea în limbi, strigau și cântau cântări duhovnicești. Ei pluteau în jur ca niște fluturi. Înțelegeți? Cu siguranță. Acea a fost o epocă extraordinară.

Dar, oh, frate, acum suntem ridicați cu mult dincolo de aceasta. Biserica duhovnicească este mult dincolo de aceasta. Acum, este epoca vulturului, astronautul; noi zburăm mai sus și privim în jos la compatrioții noștri, găinile. Înțelegeți? Suntem cu mult mai sus decât aceasta, dincolo în locurile cerești, unde Hristos preia controlul și trăiește Viața Sa în voi, acționând prin voi, exact cum a făcut aici pe pământ. Epoca astronautului, numărătoarea inversă a început, fraților.”

Fratele Branham a spus că ei au plecat de la cal și căruță prin Luther, știința arătând ceea ce îndeplinise Dumnezeu, era o preumbrire. Astfel, ei au plecat de la cal și căruță, apoi au început să se deplaseze cu automobilul și apoi cu avionul. Avionul este încă ceva făcut de om, controlat de om, condus de om, dar fratele Branham a spus că în epoca astronautului, noi nu mai avem niciun control, ci totul este controlat de o altă sursă. De îndată ce începe numărătoarea inversă, noi pierdem controlul. Ce s-a întâmplat?

De-a lungul epocilor bisericilor, când El a apăsat butonul și a declanșat numărătoarea inversă, Mireasa ar fi trebuit să piardă controlul, iar El ar fi trebuit să-l câștige; este timpul ca El să aibă controlul, să fie un control ceresc, este timpul să fim controlați de o stație radar de altundeva, nu de intelectul nostru, nu de

gândirea noastră, de înțelegerea noastră, nu de ceea ce am fost controlați întotdeauna, este timpul ca o stație radio supranaturală să preia puterea. Să fim ridicați sus, nu doar să umblăm pe aici, nu doar să plutim în jur, ci să decolăm și să nu ne mai întoarcem niciodată în aceeași stare. Slăvit să fie Dumnezeu!

Când fratele Branham a ajuns la Apocalipsa 10.1-7, la epoca vulturului, au fost date șase vise, dar ele nu mai puteau fi înțelese firește. Ele nu mai presupuneau trecerea prin școală sau prin multă lectură.

Festus i-a spus apostolului Pavel: *„Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie”*, dar se înșela. Învățătura sa cea multă i-a garantat acceptarea sa în denotațiuni, i-a făcut trecere înaintea marelui preot, l-a pus într-o poziție bună față de compatrioții săi, învățătura sa cea multă i-a conferit scrisorile pe baza cărora mergea la Damasc pentru a-i arunca pe creștini în temniță, iar când a dat uitării învățătura sa, a părut nebun în ochii celorlalți. El a devenit nebun pentru că învăța diferit de ceea ce învățau ceilalți, credea diferit de ceilalți. Toți credeau Biblia, dar Pavel o credea diferit. El predica Biblia, dar o predica diferit și o credea diferit de ceilalți.

Festus i-a spus: *„Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie.”* Dar nu învățătura a făcut aceasta, ci descoperirea. Învățătura sa cea multă l-a făcut popular, i-a garantat acceptarea, dar când a mers în pustie și a dat uitării tot ceea ce învățase și descoperirea tainei l-a învățat Scripturile din nou, sub părtășia tainei, a devenit nebun, a devenit nedorit, respins, izgonit și nebun. De fapt, chiar el a spus: *„Eu mă închin lui Dumnezeu pe Calea care este numită erezie.”* El nu l-a negat pe Dumnezeu și nici pe părinții săi, ci doar a spus că este numită erezie. Dar nu era erezie, ci ei o numeau erezie. Slăvit să fie Dumnezeu!

Eu spun: „Numiți-mă nebun, eretic sau oricum vreți, dar eu văd descoperirea Sa, potrivit tainei. Și când o văd, nu mă puteți face să nu o mai văd indiferent câte citate aduce cineva sau cât încearcă să manipuleze Scripturile. Ochii mei au fost deschiși să vadă descoperirea tainei, o văd, și nu mai putem fi orbi în fața ei. O vedem în fiecare umbră, în fiecare tip, în fiecare poveste, și dacă nu o văd, stau pe loc și-mi pun centura pentru că El mi-o va arăta deoarece taina se află în fiecare poveste, în fiecare tip și în fiecare umbră. Slăvit să fie Dumnezeu! De îndată ce o vedem, nu mai putem fi orbi în fața ei.

Frater Branham a venit lucrând prin această epocă Rusalistică, pentru că venise

timpul ca sub ungera vulturului, profetul-vultur să lege capetele lăsate libere și să ne treacă în epoca vulturului. Sub Apocalipsa 10.1-7, au existat niște vise care au fost date de Dumnezeu și nu au fost născocite de un om. Apoi, fratele Branham a avut vedenia care le-a încununat, a mers în Vest și a fost luat sus în constelația de îngeri pentru a se întoarce cu tălmăcirea celor șapte Peceteți. Acolo, fratele Branham se afla pe vârful epocii vulturului care începea pentru oameni. În fiecare zi, el a intrat în camera sa și a început să citească materialul epocii omului. El a spus: „O citeam pe Ellen White, pe Uriah Smith”, și în alt loc ne-a spus că l-a citit pe Larkin. Se afla pe vârf și citea lucrări redactate de om, neștiind încotro să se îndrepte. Citea și spunea: „Poate să fie cutare sau cutare”. Cel care spunea aceste lucruri era fratele Branham, dar nu ungera epocii omului putea să deschidă Pecetețile, nu înțelegerea unui epoci anterioare. Apoi a zis: *„Cam pe atunci, a intrat în cameră îngerul și mi-a arătat-o.”* Fiți atenți ce a spus în continuare: *„Eu doar scriam ceea ce vedeam că se înfăptuia.”* Acesta nu a fost studiu, nu a fost lectură, nu a fost punerea cap la cap a unor versete, ci el a luat o bucată de hârtie, iar când venea îngerul în camera sa, totul începea să se arate într-o vedenie care se deschidea în fața lui, iar el nu făcea altceva decât să scrie ceea ce vedea că se înfăptuia. Apoi, a spus: *„Când am terminat de scris, m-am întors și am urmărit-o prin Scripturi.”* Pecetea nu a fost deschisă niciodată prin studierea Scripturii. Ea trebuia să fie deschisă printr-o descoperire, printr-o vizită angelică, și după ce descoperirea a deschis Pecetea, a putut să se întoarcă la Scripturi și a uitat lucrările epocii omului pentru că a spus că epoca aceea înțelesese totul complet greșit. Fratele Branham a spus că epoca omului l-ar fi putut învârti în jur.

„Apoi, m-am întors la Scripturi și am petrecut restul zilei, urmărind-o prin Ele.” Înțelegem prieteni că fratele Branham nu a avut nevoie de o zi întreagă pentru a înțelege descoperirea tainei? Nu a fost nevoie decât de câteva clipe pentru că ea a venit prin descoperire spirituală, nu prin studiu. Dar a fost nevoie de restul zilei ca prin ochii înțelegerii care fuseseră deschiși prin descoperirea spirituală să se întoarcă la aceleași Scripturi pe care le citise înainte. Dacă a citi niște versete putea să deschidă taina, ar fi trebuit s-o deschidă cu mult mai mult timp înainte, când citea versetele. El știa că Pecetețile urmau să fie deschise, știa că exista o taină, știa toate aceste lucruri, dar nu putea aduce tălmăcirea. În anii '50, el predica deja despre deschiderea Peceteților; știa de existența Peceteților, a tainelor, știa că existau Peceteți care trebuiau deschise, dar nu putea să le deschidă prin studiu, nu putea să le deschidă prin faptul că știa că trebuiau să fie deschise. El vedea că existau Peceteți pe partea din spate a Cărții, Tunetele; le putea vedea.

Puțin oameni au văzut aceasta, dar faptul că le-a văzut nu a adus descoperirea a ceea ce erau ele. Ani de-a rândul în care s-a privit la ele, în care s-a încercat să se aducă o descoperire, anii în care s-a vorbit despre ele, nu au putut să aducă descoperirea.

Nădăjduiesc că aducem aceasta acasă. Anii în care s-a vorbit despre Tunete nu ne vor da descoperirea. Anii în care am știut că Pecețile au fost deschise nu ne vor da descoperirea. Înțelegem? Dacă ne uităm la Mesaj sub ungera epocii omului, nu-l vom înțelege niciodată. Vom înțelege botezul în Numele lui Isus, dumnezeirea, sămânța șarpelui, toate acestea pot fi puse cap la cap din punct de vedere intelectual. Noi vom putea scrie lucrări despre acestea și ar fi niște lucrări foarte bune, astfel încât oamenii ar spune: „Da, văd că spui ceva. Văd că ai dreptate.” Este adevărat, prieteni? Sub ungera epocii omului, putem aduce o învățătură și putem arăta sfințenia care ne este arătată în Scripturi. De exemplu, putem arăta că părul este învelitoarea femeii. Dar după ce a legat toate capetele lăsate libere și a deschis Pecețile, a venit jos Îngerul puternic, iar aceasta nu a mai fost o învățătură, ci o descoperire. A fost întâlnirea cu o Persoană.

Dacă citim Mesajul cu ungera epocii omului, nu vom ajunge niciodată la înțelegerea corectă, deoarece este nevoie de o descoperire duhovnicească.

Dacă mergem la cartea lui Isus Hristos, care este cartea Apocalipsei, fără să avem o descoperire din partea lui Isus Hristos, nu vom avea nicio înțelegere, deoarece această Carte nu va fi înțeleasă prin compararea unui verset cu altul.

Ce a făcut fratele Branham după ce a venit îngerul la el? S-a întors în camera sa și a citit materialul din epoca omului. Ce a putut să facă el? Nimic. Vorbim despre profetul lui Dumnezeu. El nu a înțeles Pecețile, deși le-a studiat destul de mult, nu le-a înțeles decât prin descoperire duhovnicească. El citea materiale din epoca ungerii omului, apoi venea îngerul și se repeta același lucru: el nota ceea ce i se descoperea, apoi urmărea descoperirea prin Scriptură. Ce a făcut el după ce i s-au deschis ochii? A comparat verset cu verset. Eu nu spun că nu trebuie să comparăm versetele, nu spun că nu găsim fiecare învățătură în Biblie, sau că Biblia nu mai este temelie credinței noastre, ci vreau să spun că nu putem citi Biblia pentru a primi descoperirea tainei, ci trebuie să primim descoperirea tainei, iar după aceea să ne întoarcem să citim Biblia.

Aceasta nu înseamnă că nu mai trebuie să citim Biblia, citiți Biblia pentru că este o

pregătire, Cuvântul este bun. Pavel nu a pierdut tot ce avea, pentru că el și-a adus aminte multe versete, dar sub înțelegerea corectă, el a putut să plaseze versetele corect în tablou.

Prieteni, dacă avem nevoie de ceva, este să plecăm din epoca ungerii omului, de la raționament, de la a pune lucrurile cap la cap pentru a le înțelege; noi trebuie să trecem de la aceste lucruri la ungerea vulturului. Ungerea vulturului este vedenia profetică, capacitatea de a fi ridicat de pe pământ și de a vedea cu claritate.

Fratele Branham a spus în mesajul **Cine este acest Melhisedec?**:

„Dar într-o zi mămica sa a zburat pe deasupra și a strigat. El a recunoscut strigătul. Suna corect. De ce? El era un vultur de la început. La fel este și cu Evanghelia, cu Cuvântul sau cu Puterea lui Isus Hristos. Când un om a fost rânduit la Viață veșnică, el aude acel sunet adevărat, strigătul lui Dumnezeu, și nimic nu poate să-l țină departe de El.

Biserica poate spune: „Zilele minunilor au trecut! Cloc, cloc, cloc. Stai aici și mănâncă aceasta sau stai aici și mănâncă cutare”.

Acea mâncare de hambar nu va mai face nimic pentru el. El pleacă! „Totul este posibil!” El se desprinde de pământ.

Problema cu atât de mulți creștini din ziua de astăzi este că ei nu-și pot desprinde picioarele de pe pământ.

Mămica a zis: „Fiule, sari! Tu ești un vultur. Vino aici sus unde sunt eu.”

„Mamă, eu nu am sărit niciodată în viața mea.”

„Sari! Tu ai fost vultur de la început. Nu ești un pui de găină!” Astfel, el a făcut primul său salt și a dat din aripi; nu s-a descurcat foarte bine, dar s-a desprins de pământ.

La fel procedăm și noi. Îl acceptăm pe Dumnezeu prin credință, prin Cuvântul scris. Există ceva acolo; este acea Viață veșnică, iar voi ați fost rânduiți la ea.

Bunicul și bunica lui erau vulturi, și el era un vultur de la început.”

Voi nu deveniți un vultur, ci ați fost vultur dintotdeauna. Povestea fratelui Branham ne spune că fermierul s-a urcat sus pe o stâncă și a luat un ou. De unde provenea

acel ou? De la descoperirea de sus. Stânca simbolizează descoperirea. A luat oul, l-a adus pe pământ și l-a pus sub o găină, unde a fost clocit. De unde provenea acel vultur? De sus. Ce era el când se afla în noi? Un vultur. Ce era el când acel germen se afla în sufletul vostru, neadus la viață, lucrurile fiind neclare cu privire la ceea ce era el, când el zăcea acolo sub formă de ou? Un vultur. A fost clocit, apoi a început să-și trăiască viața pe acest pământ, neînțelegând ce era. Nu se potrivea nicăieri, nu-i plăcea viața de aici, ci doar încerca să-i placă. Și dintr-o dată a auzit strigătul unui vultur.

În altă parte, relatând aceeași poveste, fratele Branham a spus că el a auzit un vultur, strigătul unui vultur, dar nu știa ce este un vultur. A auzit de Fiul lui Dumnezeu, de manifestarea Lui, a auzit despre fiii lui Dumnezeu și de manifestarea lor, dar nu văzuse încă niciunul. Apoi, dintr-o dată a auzit strigătul unui vultur, a privit în sus, iar acel strigăt a trezit în el ceva ce a fost acolo dintotdeauna: el a venit de sus, provenea de sus. Când a început să strige mama vultur, găinile au fugit, dar el a zis: „Oh, aceasta sună bine pentru mine!” Ea a început să vorbească cu el, să-l cheme mai sus. Putem vedea că acel vultur nu a trebuit să se comporte ca o găină ca să-l câștige din curtea găinilor? Acel vultur stătea în locurile cerești, și de acolo a făcut chemarea pentru ca el să iasă din curtea găinilor.

Noi nu trebuie să ne prefacem că suntem găini și să umblăm cu ele pe pământ ca să le salvăm. El a văzut și înainte găini, dar ceea ce are nevoie să vadă este un vultur în aer; el are nevoie să vadă un fiu al lui Dumnezeu acționând ca un fiu al lui Dumnezeu, având descoperirea Tainei lui Isus Hristos, predicând adevărul Cuvântului. Nu cum L-am auzit înainte, pentru că voi L-ați auzit deja așa. De ce ar trebui să-l mai vedeți la fel? Numai ca să fim ca ei, iar după aceea să-i convingem că lucrurile nu mai stau așa? El nu are nevoie să audă vorbăria găinilor, ci strigătul unui vultur. Are nevoie de tălmăcirea corectă a Scripturilor, de înțelegerea corectă a ceea ce înseamnă o viață sfântă, are nevoie să vadă un vultur în aer strigând Strigătul unui vultur.

Când a văzut aceasta, în el s-a mișcat ceva și a spus: „Acela sunt eu!” Confuzia lui s-a încheiat și taina s-a sfârșit pentru că a înțeles de ce era un ciudat și nu se potrivea acolo. A înțeles că el era ceea ce era vulturul care îl striga. Cuvântul care a fost predicat pe casete nu este William Branham, ci ceea ce este Cuvântul acela, sunt și eu pentru că la orice Cuvânt al Său, ceva din mine răsună și spune: „Amin!” Totul se potrivește perfect ca biletul de la spălătoria chinezului. O Parte este în

mine și o altă Parte este în Cuvântul orei, care este Isus Hristos. Aceasta a fost ruptă când am fost separat de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Amin! Eu am fost rupt, iar ceea ce se va potrivi nu este Mesajul luteran, pentru că nu din acea parte a Cuvântului am fost rupt. Nu am fost rupt din partea de Cuvânt propovăduită de Wesley. Acele bucăți au fost puse deja împreună. Dar partea din Cuvânt de unde am fost rupt eu este descoperirea lui Isus Hristos astăzi.

Nimic nu mă va răscumpăra decât partea care lipsește pentru mine și care mi se potrivește mie, iar partea care mi se potrivește nu este învățătura epocii omului. Partea care lipsește și care mi se potrivește nu este mesajul lui Luther, ci este Mesajul orei, Isus Hristos, Mesia în chipul Cuvântului descoperit. Aceasta este bucata care m-a adus la Viață, care m-a răscumpărat și m-a ajutat să recunosc că eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu. Întotdeauna am fost un vultur, însă am trăit o viață de găină. Eu nu am fost nici măcar o zi din viața mea găină, ci un vultur care a trăit o viață de găină. Amin!

Nu a fost niciodată un timp în care Pavel să nu fi fost un vas ales, în care Pavel nu a fost mesagerul primei epoci a bisericii, în care Pavel să nu fi fost profet. A existat un timp în care el nu s-a comportat ca atare, dar a fost rânduit să fie aceasta înainte de întemeierea lumii și a fost dintotdeauna aceasta, dar a trebuit să sosească un timp în care să treacă în manifestarea a ceea ce era.

Voi ați fost dintotdeauna un vultur, eu am fost dintotdeauna un vultur, un fiu al lui Dumnezeu. Eu nu am devenit un fiu al lui Dumnezeu, ci am fost întotdeauna un fiu al lui Dumnezeu. Eu nu am primit Viața veșnică, ci am avut dintotdeauna Viața veșnică pentru că am fost în Viața veșnică și am Viață veșnică în mine. Eu nu mai pot fi pierdut așa cum nici Dumnezeu nu poate fi pierdut. Cum știi aceasta? Pentru că am primit descoperirea Tainei, iar descoperirea Tainei a fost Strigătul unui vultur în ziua mea, care m-a trecut din epoca omului unde tot ceea ce am putut face a fost să citesc, să citesc și să citesc.

„Individul acesta spune cutare, celălalt spune cutare.” Încă mai avem aceasta. Nu la bapțiști și la penticostali, ci în cadrul Mesajului. „Predicatorul acesta bun spune cutare, celălalt spune cutare.” Zburați deasupra lor! Nu rămâneți la învățătura omului și nu mergeți la Ierusalim! Aceasta nu înseamnă că nu puteți pune o întrebare, nu aceasta vreau să spun, dar înțelepciunea omului a eșuat înainte și va eșua din nou. El este un frate și celălalt este tot un frate, ambii sunt frați. „El spune cutare, iar celălalt spune cutare, și nu știu ce să fac.” Trebuie să primesc

descoperirea de la Stâlpul de Foc Însuși și să Îl las pe El să-mi spună. Apoi, când ochii mei sunt deschiși, voi lua **Căminul viitor** și voi vedea că răspunsul meu este acolo. „Oh, înainte nu l-am văzut, dar acum îl văd!” Merg și citesc **Intervalul** și iată-L acolo. Unde a fost? A fost acolo tot timpul. Dar citirea nu a adus niciodată rezultatele potrivite, ci descoperirea Tainei ne-a deschis ochii, iar astăzi, când înțelegem tabloul, când vedem în ce zi ne aflăm, unde suntem și ce se petrece, ne întoarcem și citim Mesajul din nou, iar acolo, chiar acolo găsim ceva ce el a mai spus de zeci de ori, dar eu am privit lucrurile sub ungherea epocii omului. Însă atunci când m-a atins ungherea vulturului, am început să văd lucrurile în funcție de ceea ce sunt ele. Isus Hristos în ziua mea.

De aceea, a spus fratele Branham: *„Mai presus de toate, rugați-vă pentru descoperire.”* Noi avem nevoie de descoperire mai mult decât avem nevoie de vindecare, de bani, sau de orice altceva, mai mult decât de o căsătorie bună, pentru că această mare Taină nu poate fi cunoscută decât prin descoperire, descoperirea fiind aceea care ne va conduce la schimbarea trupului, nu înțelegerea.

Noi înțelegem că niciun om nu va pune atât de bine învățătura cap la cap, la timpul Răpirii, încât s-o putem vedea; nu va pune câteva citate împreună, și noi vom spune: „Aceasta este! Să plecăm!” Nicidecum! Va fi o descoperire pentru Mireasă, și nu se va înfăptui prin înțelegere intelectuală, ci prin descoperirea divină care va veni la timp. Amin! Nu avem nevoie de cineva care să ne explice totul mai bine. „Poate omul acesta ne va explica totul mai bine!” Oh, acest lucru este periculos! „Eu nu am înțeles lucrurile de aici, poate mi le poate explica omul acesta. Poate mi le poate explica celălalt.” Este o unghere greșită.

„Vulturii nu se amestecă cu alte lucruri. El nu este un hibrid, nu. Este un vultur.”

Ungherea vulturului nu se amestecă cu ungherea omului. Trezirea penticostală nu se amestecă cu aceasta.

„Apoi, după ce recunoașteți că Cuvântul lui Dumnezeu Însuși este o Hrană pentru vulturi, părăsiți celelalte lucruri. Atunci ați fost formați în chipul viu al Dumnezeului celui viu, ați auzit de la teofania voastră. „Dacă acest trup pământesc se va destrăma, avem unul care ne așteaptă.”

Care este aceasta? Reprezentarea voastră cerească dinaintea întemeierii lumii. Voi ați auzit Ceva ce a trezit ceva înăuntrul vostru. Ați auzit o identificare

adevărată a cine sunteți cu adevărat. Nu este ceea ce ați auzit toată viața. Acea este greșit. Când ați auzit Mesajul, ați auzit o identificare adevărată despre cine erați voi și ați ajuns la o înțelegere, la o trezire și ați spus: „Nu sunt aceasta, ci aceea!” Înțelegeți? Și trebuie să zburăm la ea. Când părăsim toate aceste lucruri și zburăm la ea, suntem în chipul Dumnezeului celui viu. De ce? Pentru că El vrea să fie un Dumnezeu viu. Cum poate fi El aceasta? Prin Cuvânt. Cine este Cuvântul? Voi. Iar când Cuvântul pentru ziua de astăzi este viu și proaspăt, El este chipul viu al Dumnezeului celui viu.

Când ați auzit Strigătul acela și i-ați părăsit pe ceilalți, ați știut că este hrana vulturilor, formați în chipul viu al Dumnezeului celui viu. Atunci ați auzit de la teofania voastră.

Prieteni, ce înseamnă că ați auzit de la teofania voastră? Aceasta înseamnă că sunteți siguri, sunteți cei mai binecuvântați de pe fața pământului pentru că aveți o reprezentare în ceruri. Voi nu ați venit din nimic, ci ați fost dintotdeauna ceva, nu ați primit ceva nou, ci v-ați întors la ceea ce erați la început. Reprezentarea mea din ceruri era acolo dinainte de întemeierea lumii, și dacă am avut de atunci o reprezentare în ceruri, cum o voi pierde acum? Vedeți? A zbura este ceva înspăimântător. A trece de la epoca omului la epoca vulturului este înfiorător, pentru că este mai ușor să treci de la o făptură cu patru picioare la una cu două picioare deoarece suntem încă pe pământ, încă bem lapte, dar suntem atât de limitați de pământ. Mobilitatea este atât de limitată prin ceea ce găsim pe pământ. În unele locuri putem umbla mai repede, în altele mai încet, iar în alte locuri nu putem trece. Prieteni, înțelegem că pe pământ suntem foarte limitați? A umbla sub ungerea epocii omului este foarte restrictiv. Prin înțelegerea noastră firească, noi suntem limitați de lucrurile pământești. „Pot înțelege doar ceea ce văd în greacă și ebraică. Pot înțelege doar ceea ce spune Matthew Henry”.

După ce a primit descoperirea tainei, Pavel a înțeles și a citit printre rânduri. El s-a întors la Scriptură și a spus: „Aici este mult mai mult decât am crezut eu. În umbre, în tipuri și printre rânduri este scris mult mai mult decât am înțeles vreodată.” Dar ungerea epocii omului poate lua numai ceea ce vede, poate păzi lucrurile numai în ordine istorică și poate avea numai ceea ce a fost aplicat odată, la un moment dat, unui grup de oameni. Dar când Pavel a văzut tabloul descoperirii tainei care a fost ascunsă dinainte de întemeierea lumii, a spus: „Călătoria Exodului nu a fost decât un exemplu pentru noi, ca să știm cum să trăim astăzi. Povestea lui Agar, a lui Avraam și Sarei, a ieșirii afară și a intrării într-o altă

țară, aceste lucruri nu au avut de-a face cu timpul acela, ci sunt pentru ziua de azi, este o alegorie care ne arată spre Ierusalimul de acum care este în robie cu copiii ei și care este Agar.” Vă puteți imagina fumul care a ieșit din Sinedriu când Pavel a spus că Agar și Ierusalimul sunt același lucru? El a mai spus că este muntele Sinai și că el se află în robie. „Muntele Sinai? Robie?” Acela era locul unde ei au primit toată religia lor.

Epocile bisericilor au însemnat robie; toate bisericile sunt în robia ideilor omenești și a învățăturilor omului, totul este în robie, totul este în handicap, este Agar. Ce? Înțelegerea precedentă a Mesajului, care este sub epoca omului, este robie? Tălmăcirea Scripturilor sub ungera epocii omului înseamnă robie. Umblarea pe pământ este atât de restrictivă în emoții, în scop, în perspectivă! Dar este atât de înspăimântător să părăsești pământul, să zbori! Poate ne întrebăm: „Îmi este îngăduit să fac aceasta? Este cu adevărat în ordine? Nu am văzut niciodată găinile făcând aceasta. Pot să interpretez cu adevărat acel verset în felul acesta? Este posibil ca acea poveste să mi se aplice mie astăzi? Pot să biruiesc cu adevărat prin credința care provine din povestea cutare a Vechiului Testament? Mă pot vedea cu adevărat în cartea lui Rut? Îmi este îngăduit să fac aceasta? Pot folosi același simbol în două feluri diferite?”

Vulturul epocii a făcut aceasta, vulturul epocii a luat versete pe care noi nu le-am fi pus niciodată împreună și le-a pus împreună. Vulturul epocii a luat evenimente trecute și le-a adus la prezent. Și în timp ce le-a aplicat prezentului, a spus că aparțin și viitorului. Aceleași versete. De ce? Pentru că el zbura, nu era legat de pământ. El a zburat peste râul care l-ar fi blocat, peste muntele care ne-ar fi legat și ne-ar fi limitat, el a văzut întreaga descoperire dinainte de întemeierea lumii și a spus: „Da, puteți folosi versetul cutare care se potrivește aici, acolo sau dincolo. Versetele cutare pot fi puse împreună și se aplică astăzi. Versetul de acolo despre care voi nu știți multe este de fapt slujba mea, iar versetul de acolo care este puțin confuz este de fapt slujba voastră.

Apocalipsa 10.8-11 este de fapt pentru voi.” „Pot să mi-l aplic mie? Nu a fost pentru Ioan?” Ioan a fost un simbol al Miresei. „Atunci, Aleluia!” Pot să fiu eu acum, Cetatea cerească ce se va coborî de la Dumnezeu la sfârșitul Mileniului? Este acum pe pământ și pot să fiu eu acea cetate?” „Da, tu poți fi cetatea aceea acum, dar poate exista și o cetate care se va coborî mai târziu.” Voi sunteți cetatea în care trăiește El acum, locuința lui Dumnezeu, o piatră duhovnicească care a zidit o locuință duhovnicească care a fost încununată de Hristos pe scaunul Său de

domnie din nou.

„Se poate ca versetele cutare să spună de fapt aceasta?” Da, cu siguranță. „Atunci, va mai exista o altă cetate?” Da, mai poate exista una. Și cine va trăi în ea? Cei care sunt cetatea acum sunt cei ce vor trăi în cetate atunci. „Putem spune aceasta?” Da, o putem spune.

Filip s-a uitat la Isus și a spus: „*Arată-ni-L pe Tatăl.*” Dar El i-a răspuns: „*De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai recunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl.*”

Arătați-mi-L pe Isus Hristos dacă S-a întors. Mireasa este de atâta vreme în această călătorie și tot nu știți cine este Ea? Nu puteți vedea venirea lui Hristos în Mireasă? Nu știți că Ea este El? „Pot spune eu aceasta?” Profetul a spus că atunci când vom putea spune: „*Eu și Tatăl suntem una și acele celelalte lucruri, pleava se va retrage.*” Hristos a fost Cel care a spus aceasta. Hristos în chipul trupului Său pământesc, Isus, a fost Cel care a spus: „Eu și Tatăl una suntem”, dar fratele Branham a spus: „*Când veți ajunge să spuneți: „Eu și Tatăl una suntem și acele celelalte lucruri.”* Care alte lucruri? Eu vă pot da o listă de alte lucruri care vor cauza retragerea plevei, acea ungere a epocii omului care zace încă în jur, se va retrage repede când veți începe să spuneți: „*Eu și Tatăl suntem una și acele celelalte lucruri*”. Ce sunteți voi, dacă sunteți un atribut exprimat al lui Dumnezeu? Nu plinătatea, voi nu sunteți plinătatea, a spune așa ceva înseamnă a fi antihrist. Dar o porțiune, da, acesta este adevărul. O parte din El, aceasta este adevărat.

„Păi Isus a fost Cel care a spus: „*Cel care M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Eu și Tatăl una suntem.*” Hristos, Cuvântul uns pentru acea zi a fost Cel care a spus-o, și dacă voi aveți credință să spuneți: „*Eu și Tatăl una suntem*”, Cel care o spune este Hristos, Cuvântul uns pentru această zi. Nu este intelectul vostru, creierul vostru, ci este descoperirea care a atins inima voastră, este Hristos, Atributul lui Dumnezeu aflat în interiorul Miresei care a venit la Viață, care acum poate spune prin descoperire ceea ce a fost spus pe casete. Nu o parafrazăre a casetelor, ci o descoperire, a vorbi adevărata descoperire și anume că: „*Eu și Tatăl una suntem.*”

„*Eu vin de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu.*” Puteți spune aceasta? Nu, dacă sunteți blocați în epoca omului și mergeți în jur, împiedicându-vă de pomi și de alte lucruri. Deschideți-vă aripile și începeți să zburați prin puterea Duhului lui Dumnezeu din această zi, și atunci veți putea zbura deasupra tuturor lucrurilor, și

cu siguranță veți putea spune: „*Eu vin de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu*”, pentru că veți vedea toată Biblia potrivindu-se armonios.

Este o singură poveste, iar aceea este povestea lui Hristos. Hristos este Stâncă care i-a însoțit prin pustie, Hristos a fost Stâncă duhovnicească din care au băut ei. Totul a fost Hristos, Cuvântul manifestat pentru acea zi. Apoi, tot Vechiul Testament a fost învăluit într-un singur trup, acesta fiind Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu pe pământ. Dar acum, tot Noul Testament este învăluit într-un singur Trup, acesta fiind Mireasa lui Isus Hristos pe pământ la sfârșitul timpului. Puteți spune aceasta? Desfaceți-vă aripile și spuneți-mi aceasta. Nu repetați după mine, prieteni, pentru că eu pot greși. Nu repetați după mine. Nu repetați ceea ce spune caseta.

„Păi voi spune ceea ce spune caseta și totul va fi bine.” Dacă repetați ce spune caseta fără să aveți o descoperire, nu vă va face niciun bine. Nu vreau să spun că eu aș schimba ce spune caseta, fiindcă nu aș spune decât ceea ce spune caseta. Dar ați face bine s-o spuneți prin descoperire pentru că nu este o vrajă magică. Nu este o vrajă: „Păi dacă spun ceea ce a spus profetul, mi se va garanta accesul în ceruri.” Nu este o vrajă. Aceasta nu este o vrajă magică în care se citește dintr-o carte. Acest Mesaj a venit să trezească o sămânță care se afla în interiorul unui popor rânduie mai dinainte, iar descoperirea primită de acea sămânță este legitimarea că Mesajul este adevărat.

Oamenii din ziua de astăzi au început să atace legitimarea fratelui Branham. Am văzut-o aici. S-a atacat Norul, vedenia cu privire la podul care urma să fie construit, etc. Dar prieteni, nu aceasta este legitimarea Mesajului. Mie nu-mi pasă ce spuneți despre pod, nu mă afectează deloc. Nu-mi pasă. Îl cred eu pe fratele Branham? Da. Au susținut ziarele ceea ce a spus el? Nu-mi pasă. De ce îl cred eu? Nu pentru că am citit în ziar ceva prin care se pune sub semnul întrebării legitimarea fratelui Branham. Acea legitimare a fost dată pentru ca noi să putem vedea că el a fost un profet, iar dacă recunoaștem că el a fost un profet, ascultăm ceea ce a spus, și dacă ascultăm ceea ce a spus el, vom întâlni noi înșine Stâlpul de Foc, veți primi în voi înșivă legitimarea că acest Mesaj este adevărat.

Ce articol de ziar ar putea schimba această legitimare? Aceasta este legitimarea Mesajului, este descoperirea care ne este dată nouă personal, este legitimarea că acest Mesaj este adevărat și nimeni nu o poate atinge. Nu poate scrie un ziar, nu poate scrie un articol, nu pot face cercetări prin interviuarea unor oameni. Nimeni

nu poate atinge adevărata legitimare a Mesajului adevărat, pentru că adevărata legitimare a Mesajului a fost să cheme o Mireasă din Laodicea, din epocile bisericilor și să o aducă la epoca vulturului pentru ca ea să zboare peste aceste crezuri, dogme și lucruri ale pământului. Aceasta mi s-a întâmplat mie, legitimând că tot ceea ce a spus el este adevărat. Pentru mine, aceasta este legitimarea podului, a Norului, a Stâlpului de Foc. Care este legitimarea? Nu ziarul vostru, nu interviul vostru, ci legitimarea este descoperirea că eu am întâlnit același Stâlp de Foc și El mi-a spus cine sunt eu. Aceasta este descoperirea Mesajului. Este descoperirea personală făcută mie și vouă. De aceea, când cineva vine la voi cu un articol mare și vă spune: „Nu există nicio dovadă cu privire la cutare, relatările nu se potrivesc”, putem întreba: „Ce vrei să spui?” „Păi, știi aceasta... Ce vrea să spună?” Cui îi pasă? Știți ce? Eu am fost deja însărcinat de Cuvânt. Cine poate anula aceasta? Eu nu mă mai pot întoarce înapoi. Informațiile și articolele voastre nu schimbă nimic. Eu am fost însărcinat de Cuvânt, Hristos este în interiorul meu. Și ce a folosit El? Legitimarea unui profet, apoi a folosit tălmăcirea Scripturilor printr-un dar profetic, și cu aceasta, eu m-am întâlnit cu Stâlpul de Foc, Isus Hristos în ziua mea, m-am unit cu El printr-o unire invizibilă și am fost însărcinat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent ce detalii îmi arătați, nu-l veți putea scoate pe acest copil din mine.

Vedeți, acest atac al vrăjmașului are efect numai dacă vă aflați în epoca omului, sub reformatori, sub inteligența unui om. Dar ce a spus fratele Branham că sunt aceste aripi dacă v-ați desprins aripile sub puterea Duhului Sfânt? Vechiul și Noul Testament. Ce a făcut deschiderea Pecetilor? Au deschis întreaga Scriptură. La explozia din California, el a spus că deschiderea aripilor aceluși vultur era de paisprezece picioare, șapte pentru Vechiul Testament și alte șapte pentru Noul Testament, epoca Evreilor și a Neamurilor, El a deschis acele aripi ale întregii descoperiri a Cuvântului lui Dumnezeu, descoperirea tainei care a fost ascunsă de la întemeierea lumii. Deschideți-vă aripile având această bază și lăsați ca curentul Duhului Sfânt să vă ridice mai sus, și mai sus, și mai sus, și atunci, dintr-o dată veți spune: „Înțeleg, înțeleg, înțeleg.”

Urcați mai sus în vedenia cerească și priviți înapoi, și atunci veți vedea că toate bucățile care nu s-au potrivit niciodată și nu au fost înțelese, se potrivesc perfect. Este perfect, este un Mesaj perfect și un Cuvânt perfect, totul se potrivește perfect. De ce? Pentru că eu am văzut totul prin descoperire. Nu carnețelul vostru plin cu citate, nu predica voastră magică a făcut posibil acest lucru, ci descoperirea lui

Isus Hristos descoperită mie personal. Aceasta este legitimarea că acest Mesaj este adevărat.

Oh, aceasta îl înfurie pe diavol! Noi avem răspunsul pentru el. Așa a spus fratele Branham. Noi avem răspunsul pentru el. De aceea urlă el, pentru că taina a fost descoperită. De ce urlă el? Din pricina descoperirii. Care descoperire? Descoperirea dată fiecărui individ personal, nu grupului. De aceea urlă el, din pricina descoperirii date individului personal, un singur om, o singură persoană, nu grupul. Fratele Branham a spus: „*Când văd aceasta, văd cum pălesc denominațiunile.*” Ce urăște Diavolul astăzi? Un vultur care poate zbura. El nu se teme de un om pe pământ, pentru că a cucerit deja aceasta, ci se teme de un vultur care poate zbura, pentru că un vultur care poate zbura are vedere profetică, poate vedea tot Cuvântul. De ce urlă diavolul? De ce încearcă să oprească Mireasa și să o țină departe ca să nu predice? Pentru că totul a fost descoperit. Cui? Individului. Tot iadul este împotriva acestei învățături: Descoperirea dată individului. De ce? Pentru că aceasta este deschiderea Peceții a șaptea pentru voi.

Oamenii spun: „Pecetea a șaptea nu a fost deschisă.” Ea a fost deschisă în interiorul meu. „Dar citatul acesta spune...” Îmi pare rău, nu ai înțeles citatul. Eu o văd pentru că Pecetea a fost deschisă în mine. „Păi citatul acesta spune...” Aceasta nu schimbă deloc ceea ce văd eu. Eu am urcat atât de sus încât citatul acela și citatul meu se potrivesc împreună. Voi sunteți tot pe pământ și vă împiedicați de izvor și de tot felul de alte lucruri, luați citatele cutare și cutare și spuneți că nu se potrivesc. De ce? Pentru că sunteți pe pământ. Dar zburați numai o dată și toate vor începe să se îmbine, pur și simplu. Slăvit să fie Domnul, prieteni.

Trebuie să ne mutăm personal, individual, de la epoca omului, la epoca vulturului, pentru că numai sub ungera epocii vulturului, vedem descoperirea tainei; și dacă vedem descoperirea tainei, îl putem predica pe Isus Hristos. Acesta este felul în care îl predicăm pe Isus Hristos. Sunt atât de bucuroși că trăiesc și am această descoperire în inima mea! Nu este ceva intelectual, nu pot să scriu o carte despre ea și să v-o dovedesc. Este individual.

El a spus: „De aceea urlă diavolul, pentru că descoperirea este dată individului”, și în aceeași frază, a spus: „*Acum avem răspunsul pentru diavolul.*” Acum avem răspunsul la întrebarea Diavolului. Care este acesta? **Isus Hristos descoperit mie personal.** Dacă cineva vine la mine cu: „Dacă ar fi așa... dacă cutare și cutare”, aceasta nu mai înseamnă nimic pentru mine deoarece am descoperirea

Pecetii a șaptea vie în inima mea.

Întrebările voastre nu mă afectează pentru că am răspunsul la ele. Care este acesta? Descoperirea. Răspunsul este descoperirea Pecetii a șaptea vie în mine. Aceasta este răspunsul la întrebarea Diavolului. De aceea urlă diavolul, pentru că o urăște. El nu vrea să zburăți, ci vrea să rămâneți în epoca omului. Eu spun: „Dumnezeule, ridică-mă sus! Lasă-mă să zbor, Doamne, arată-mi cum să folosesc aceste două aripi, Vechiul și Noul Testament.” Arată-mi cum să folosesc Cuvântul Tău și credința în El, pentru că văd descoperirea. Arată-mi cum să deschid aceste aripi ca să am parte de zborul Duhului Sfânt din acest ceas, care a venit să dea putere purtătorilor Cuvântului Său. Ridică-mă, Dumnezeule! Slăvit să fie Dumnezeu, prieteni.

Aceasta este legitimarea pentru mine. Amin! Auzim tot felul de lucruri, dar pe mine nu mă afectează deloc. „Cutare a spus cutare, altcineva a spus cutare...” Mie nu îmi pasă ce a spus cineva, ci ce a spus Duhul .

Îmi place să mă așez și să citesc predici sau Biblia pentru că parcurgându-le, Biblia devine o Carte nouă pentru mine. Am mai citit versetul acesta, știu că l-am mai citit, dar dintr-o dată totul este diferit pentru mine. Ce este aceasta? Este descoperirea tainei care este vie în viața noastră. Ați văzut descoperirea, și aceasta v-a schimbat vedenia. De fiecare dată când citiți, este ceva diferit. De câte ori vă întoarceți înapoi și citiți, vedeți ceva ce nu ați mai văzut înainte. Este nevoie de descoperirea tainei pentru a deschide acei ochi. Dacă aveți aceasta, aveți descoperirea a ceea ce se petrece și sunteți încrezători în inima voastră pentru că știți ce se petrece. Voi știți ce se petrece astăzi, Dumnezeu v-a descoperit aceasta vouă personal, de aceea vă puteți odihni în siguranță. Nu mai contează ce se va petrece în continuare, voi ați auzit de la teofania voastră. Știți ce înseamnă aceasta? Voi aveți o teofanie, și dacă aveți o teofanie, înseamnă că ați avut-o înainte de întemeierea lumii. Dacă aveți o teofanie, sunteți un atribut al lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun? Ce mai contează ce spune cineva? Eu am o teofanie și am auzit de la teofania mea. Știu că am auzit. Eu nu inventez aceasta. Ceva m-a trezit când am auzit Cuvântul Domnului și lucrurile au început să se aprindă în mine.

Creierul poate fi răsucit, dar inima, nu. Mi-a luat luni să mă predau deplin Mesajului, dar nu pentru că nu l-am crezut, ci pentru că am încercat să-mi conving creierul să-mi convingă inima că nu este adevărat. Ceva din tărâmul inimii a spus:

„Amin!”, dar ceva din mintea mea a zis: „Cum este posibil așa ceva? Aceasta nu este ceea ce am fost învățat. Dacă bunicul meu a avut dreptate și nu este așa? Toată familia mea s-a înșelat? Nu este posibil.” Apoi, ascultam o altă casetă și inima mea spunea: „Acesta este adevărul”, în timp ce creierul meu zicea: „Cu niciun chip! Acesta nu poate fi adevărul!”

Vedeți, noi nu putem ajunge la această descoperire cu ungera epocii omului, ea nu va avea sens în mintea noastră, nu va fi în concordanță cu raționamentul nostru, nu va merge cu înțelegerea noastră pentru că nu poate fi primită prin lectură, ci este o descoperire care frânge dintr-o dată tot raționamentul nostru, toată înțelegerea noastră firească, iar când ne vom preda în cele din urmă ei, vom spune: „Nu este nimic altceva decât adevărul!” Nu pentru că am înțeles totul, ci pentru că am crezut-o. Când am venit prima dată la acest Mesaj, nu am înțeles nimic, și cu cât primim mai multă descoperire, realizăm că știm din ce în ce mai puțin.

Acum, eu știu mai puțin decât știam cu douăzeci de ani în urmă. Slăvit să fie Dumnezeu! Noi nu am înțeles nimic, ci am crezut. Și nu am crezut pentru că am putut înțelege, dar a crede și a înțelege nu este același lucru. A crede aduce o înțelegere duhovnicească, dar nu ajută mintea noastră firească. Nu vom putea pune versetele biblice cap la cap atât de bine încât să aducă descoperirea în mod automat. Descoperirea nu vine decât de la Dumnezeu și nu este decât pentru cei aleși. Primiți mai întâi descoperirea, apoi întoarceți-vă la Scripturi, și atunci totul va începe să se deschidă.

Care este legitimarea slujbei fratelui Branham pentru mine? L-am întâlnit pe Isus Hristos. Pecetea este deschisă pentru mine, Pecetea a șaptea s-a deschis în inima mea și mi-a descoperit cine sunt cu adevărat, de unde vin și ce fac aici, care este scopul meu și încotro mă îndrept. Aceasta este legitimarea Mesajului pentru mine. Dacă nu aveți aceasta, mă voi ruga pentru voi. Dacă nu aveți aceasta ca o asigurare în inima voastră, aș striga la Dumnezeu și aș spune: „Doamne, am nevoie de ceva mai mult decât m-au învățat părinții mei, am nevoie de ceva mai mult decât a înțelege ceea ce a spus predicatorul, am nevoie în mine de ceva care să spună: „Acesta este Adevărul, știu că este adevărul”. Am nevoie în inima mea de o legitimare că acest Mesaj este adevărat, am nevoie de o legitimare personală care să-mi arate că totul este adevărat.” Când veți primi o legitimare personală că acest Mesaj este adevărat, nu va mai conta nimic altceva. Alte lucruri nu ne vor mai afecta.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, prieteni! Prieteni, eu spun: „Haideti să ne rugăm pentru descoperire.” Eu vreau să Îl văd mai mult, vreau să Îl văd mai clar în viața mea, mai viu, vreau să știu totul, pentru că știind totul Îl voi iubi mai mult. Vreau să Îl văd pe Dumnezeul Cel Atotputernic dezvăluit și dezvăluit din ce în ce mai mult. El este totul meu, în toate.

-Amin-